

(28) I to što su stanovnici spomenutog grada utjerivali u laž poslanike i ubili čovjeka koji ih je pozvao Allahu, **nije bio razlog da Svemoguću Allah pošalje Svoju vojsku s neba**: oni su daleko slabiji od toga da Allah, džellešānuhu, protiv njih pošalje vojsku s neba. Oni su uništeni strašnim glasom. Allah inače nije spuštao meleke da unište poricatelje već je slao kaznu kojom bi ih iskorijenio.

(29) Allah, džellešānuhu, kažnjavao ih je i uništavao jednim gromoglasom, pa bi poslije njega svi pomrli i ostali tamo gdje su se zatekli. Njihov primjer je kao upaljena vatra, koja se ugasi. Nikakva traga od njih nije ostalo.

(30) O, kako će ljudi biti jadni i kako će se kajati na Dan konačnog polaganja računa kad dožive strahote kojima im se prijeti! Eto, nijedan poslanik ljudima nije došao, da ih pozove u islam i tevhid, a da ga nisu ismijavali i rugali mu se. Zbog toga je njihov kraj bio kajanje na Sudnjem danu zbog toga što su podbacili u Allahovim pravima.

(31) Zar nisu saznali mekanski nevjernici, koji poriču Boga i rugaju se poslanicima, koliko je prije njih naraštaja Allah, džellešānuhu, uništio, koji se više nisu vratili na ovaj svijet? Oni su stupili u svijet u kojem su zatekli djela koja su uradili, za koja će polagati račun.

(32) I svi ti naraštaji, tj. svi narodi koji su uništeni bit će dovedeni pred Uzvišenog Allaha, Znalca svih tajni, da ih pozove na odgovornost za djela koja su činili na ovom svijetu.

(33) Dokaz bezbožnicima da Allah sve može i da će oživiti mrtve jest suha, neplodna zemlja kojoj Allah, džellešānuhu, život dadne spuštajući kišu uslijed koje niknu raznovrsno bilje i prelijepi plodovi, hrana životinjama i čovjeku. **Intencija je**: Onaj Koji je kadar mrtvoj zemlji život dati kadar je mrtve oživiti.

(34) Plemeniti Allah stvara po zemlji zelene, predivne bašče, palmovike i vinograde, i čini da iz zemlje izviru izvori pomoću čije se vode natapaju zelene površine.

(35) Sve to Allah, džellešānuhu, stvara da ljudi jedu ukusne plodove, iz Svoje goleme milosti i dobrote, a ne zbog truda, moći i zalaganja ljudi. Pa zašto ljudi nisu zahvalni Allahu, džellešānuhu, na blagodatima odano Mu i iskreno robujući te vjerujući u poslanike?

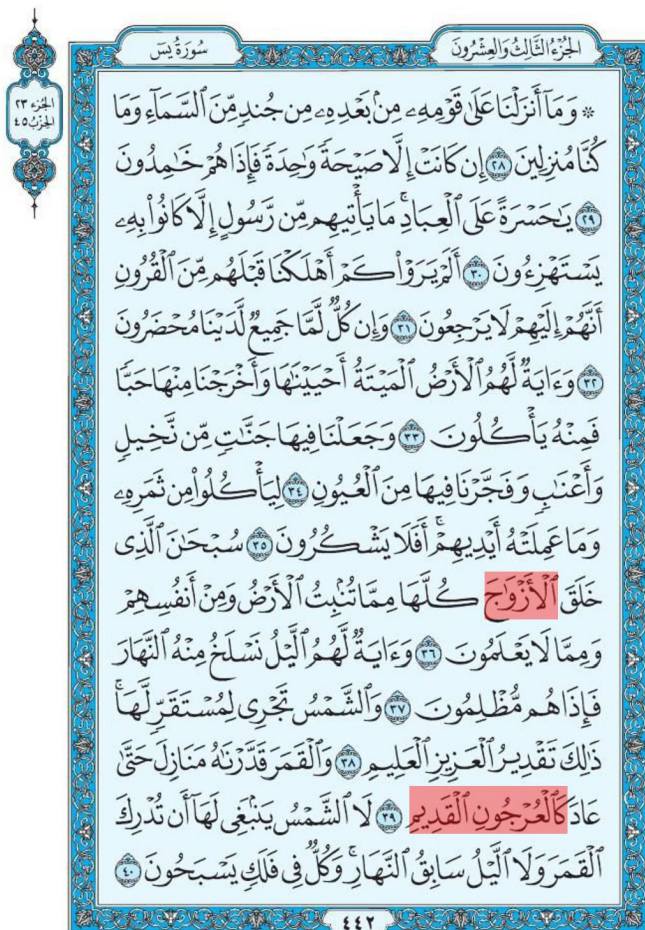
(36) Neka je hvaljen i uzvišen Slavljeni Allah, neka je uzvišeno Njegovo ime, On je Onaj Koji u drveću, plodovima, žitaricama i ljudima stvara **par, muško i žensko**, i Koji stvara druga, raznovrsna stvorenja koja ljudima nisu znana, na moru i kopnu, pa i drugdje.

(37) Onima koji ne vjeruju dokaz Allahove jednoće jest i noć: Allah od nje, sa zalaskom Sunca, dan odvaja pa ljudi ostanu u tminama.

(38) Dokaz nevjernicima da je Allah jedini Bog jest i Sunce, koje se kreće ka svom konačnom odredištu koje mu je Svemoguću Allah odredio. To je odredba Silnog Allaha, Kome se niko ne može suprotstaviti. Allah je Sveznajući, te Mu ništa o Njegovim stvorenjima nije skriveno.

(39) I naposljetku, dokaz Allahove jednoće jest i Mjesec, kojem je Gospodar odredio faze, **i on svake noći zauzme drugi položaj**: pojavi se kao mlađak i neprestano se, malo-pomalo, povećava sve dok ne bude pun i zaobljen, a zatim se smanjuje te na koncu postane kao **stara, žuta i suha palmova grana**.

(40) Allah je dao da Sunce i Mjesec, kao i dan i noć budu znamenja čije je kretanje precizno određeno. Nemoguće je da Sunce dostigne Mjesec, pa da izmijeni njegovu putanju ili da zauvijek utre njegovu svjetlost, jer se putanja i položaji ovih dvaju nebeskih tijela razlikuje; kao i Sunce, Mjesec plovi svojom utvrđenom putanjom. Isto tako, nezamislivo je da noć dan pretekne, pa da noći nestane prije nego što tome bude vrijeme. Sveznajući je Allah precizno odredio trajanje noći i dana, učinivši da se njihovo trajanje smanjuje i povećava. Sunce, Mjesec, zvijezde, planete – svi se kreću tačno utvrđenim putanjama i ne sudaraju se međusobno. Mudri Allah tako je odredio, On ih čuva.

(41) Da je Allah jedini Bog i Onaj Koji daje blagodati stvorenjima dokaz je i to što je nosio **potomke Ademove** u Nuhovoj, alejhis-salam, lađi, natovarenoj raznovrsnim stvorenjima. Na njegovoj su se lađi, Allahovom voljom, od svake vrste nalazili mužjak i ženka.

(42) Da je Allah jedini Bog i Onaj Koji daje blagodati stvorenjima dokaz je i to što je Allah, džellešanu, ljudima dao lađe, kao što je dao Nuhu lađu.

(43) Ako bude želio, Allah može potopiti lađu sa svime što ona prenosi. **I tad nema spasa ljudima:** ne može ih niko izbaviti, a sami sebi ne mogu pomoći.

(44) Osim akoli Allah, džellešanu, ukaže Svoju milost pa ih spasi od očitog stradanja, da bi tek do određenog vremena uživali, tj. do smrti, i ne bi li se pokajali i povjerovali u Gospodara.

(45) Kad se kaže mekanskim mnogobošcima, **koji okreću glavu od vjerovanja:** "Bojte se kazne koja vas čeka na Ahiretu, time što ćete vjerovati u Kur'an i slijediti Muhammeda, sallallahu 'alejhi ve sellem, čineći dobra djela, te se čuvajte vezivanja za dunjaluk, ne bi li vam se Allah smilovao i otklonio od vas patnju", oni leđa okrenu ne odazvavši se.

(46) Kada god je ovim mnogobošcima, koji iz inata neće da vjeruju u Uzvišenog Allaha, dođe jasan, bjelodan, nepobitan dokaz od Allaha, koji im ukazuje na to da je Allah jedini Bog i da jedino On zaslužuje da bude obožavan i bude Mu se pokorno, oni zapostave razmišljanje o tom dokazu i okrenu se od njega.

(47) Kada se mekanskim mnogobošcima inadžijama kaže: "Pomozite siromasima i nevoljnicima onim čime vas Allah, iz Svoje dobrote, opskrbi", **uzvrate vjernicima:** "Zar da nahranimo nekog koga bi Allah, da je htio, nahranio, jer Allah je Stvoritelj i On je neovisan?! O vi koji vjerujete, baš ste zastranili i zalutali kad od nas to zahtijevate!"

(48) Usto, mnogobošci, negirajući i isključujući mogućnost ožvjljenja, **govore:** "Kad će, o vjernici, nastupiti Dan ustanuća? Ako istinu govorite da će se dogoditi Smak svijeta, kažite nam kad će to biti!"

(49) Ovi poricatelji Sudnjeg dana nemarni i ne pripremaju se za konačni obračun. Oni ostaju nemarni sve dok ih ne iznenadi prvo puhanje u rog, tj. početak nastupanja Smaka svijeta, usred njihove **obuzetosti dunjalučkim poslovima.**

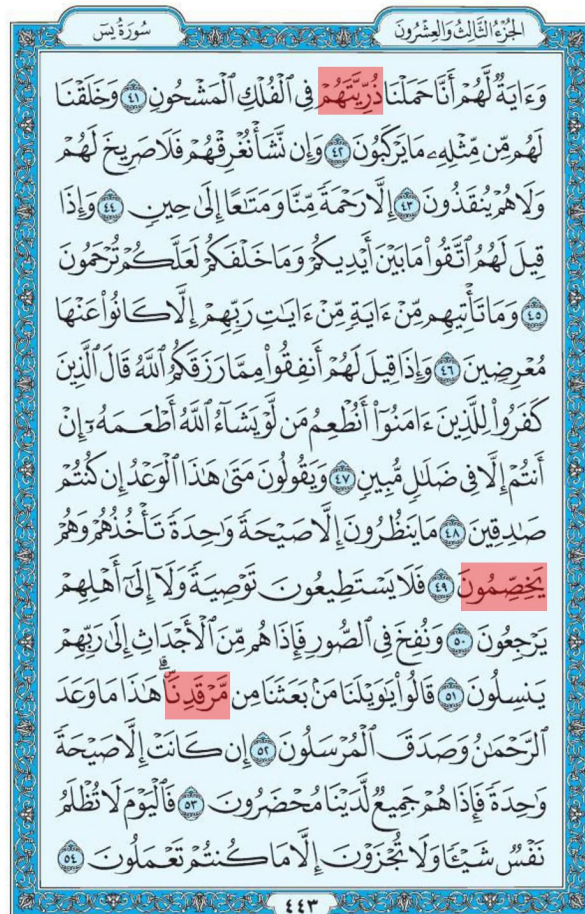
(50) Kad krivovjerni budu čuli gromoglas propali su, jer neće biti vremena za pokajanje i strahote će goleme biti, pa ništa neće oporučiti svojim potomcima, **a neće se uspjeti ni svojima kući vratiti:** smrt će ih odjedanput zadesiti na putevima, pijacama i svim drugim mjestima.

(51) I melek će puhnuti u rog, drugi put, pa će se duše vratiti u tijela koja će ustati iz grobova i odjednom pohrliti prema stajalištu, te će polagati račun za djela.

(52) Nevjernici poricatelji će, pošto shvate da su nastradali, **kajući se reći:** "Teško nama! O goleme li naše propasti! Ko nas podiže iz **počvališta naših?**" Na to će im biti rečeno: "Ovo je ono što vam je obećao Allah, Koji ne krši obećanje! Ovo je ono što su poslanici prenijeli od Allaha, a istinu su, evo, govorili."

(53) Da bi ljudi bili oživljeni iz svojih mezara potrebno je samo jedno puhanje u rog i odjednom će biti privedeni Allahu, da polože račun za svoja djela i budu nagrađeni ili kažnjeni.

(54) Na Danu sudnjem svako će dobiti ono što je zaslužio, bit će svima po pravdi presuđeno, nikom se neće nepravda učiniti, pa da mu se umanje dobra djela ili da mu se uvećaju hrdava djela koja je počinio. Dakle, nagrada ili kazna uslijedit će samo za ono što je čovjek lično uradio.

(70) Da Resulullah, sallallahu alejhi ve sellem, zastrašuje i opominje onog u čijem srcu ima svjetlosti, koji može zapažati – samo njemu opomena koristi. Allah je, objavivši slavni Kur'an i poslavši Resulullahu, sallallahu alejhi ve sellem, uspostavio dokaz protiv krivovjernih, pa neće imati opravdanja.

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَكِهُونَ ﴿٥٥﴾ هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ
فِي ظِلٍّ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَكُونَ ﴿٥٦﴾ لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ
وَلَهُمْ مَا يَدْعُونَ ﴿٥٧﴾ سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَجِيمٍ ﴿٥٨﴾ وَأَمَّا زَوْجُهُمْ
الْيَوْمَ أَبْهَأَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٩﴾ * أَلَمْ نَعْهَدْ إِلَيْكُمْ بَنِي آدَمَ
أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٦٠﴾ وَإِنْ
أَعْبَدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ
جِيلًا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي
كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٦٣﴾ أَصَلُّوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٦٤﴾
الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَنَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ
بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَى أَعْيُنِهِمْ
فَأَسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنْ يَبْصُرُونَ ﴿٦٦﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ
عَلَى مَكَاتِهِمْ فَمَا اسْتَطَعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿٦٧﴾
وَمَنْ تُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾
وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ
لِيُذَكِّرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٦٩﴾

(71) Zar ljudi ne vide da je Svemogući Allah stvorio stoku zbog njih i da ju je njima potčinio? Zar ne vide da je Allah, džellešānuhu, dao da oni raspoložu stokom u svojim interesima?

(72) Plemeniti je Allah učinio da se ljudi služe stokom, da im ona bude potčinjena, pa neke vrste kolju i hrane se njihovim mesom, neke vrste jašu, na nekima prenose teret.

(73) Osim mesa i mlijeka, ljudi od stoke imaju i drugih koristi, kao npr. vunu i kostrijet, prodaju je, od nje prave prostirku i odjeću, i mlijekom njihovim se napajaju. Pa zašto dragom Allahu nisu zahvalni na tome, kao i na drugim blagodatima?

(74) Oni koji ne vjeruju prihvataju lažne bogove, kipove i kumire, i obožavaju ih mimo Allaha, džellešānuhu, te se nadaju da će im njihovi bogovi pomoći i odbraniti ih od kazne koju im je Allah pripremio.

(75) No, ista ta božanstva ne mogu pomoći svojim obožavaocima, kao što ni sebi ne mogu pomoći.

(76) Pa neka te, Vjerovjesniče, **ne žaloste riječi krivovjernih**: "Ti nisi poslanik!"; "Ti si lud" i slične laži! Sveznajući Allah savršeno zna šta oni tajne a šta na javu iznose, šta pokazuju a šta u sebi skrivaju – pozvat će ih na odgovornost za djela koja su činili.

(77) Zar onaj čovjek koji poriče oživiljenje i polaganje računa na Sudnjem danu ne vidi da ga je Svemogući Allah stvorio od kapi sjemena, pa je kasnije, smjenom etapa, postao zreo čovjek koji, međutim, negira i otvoreni je protivnik? Zbog čega se ne rukovodi time kao dokazom da će Allah oživiti mrtve!?

(78) I isti taj nemarni poricatelj, zaboravljajući od čega je stvoren, govori: "Ko može vratiti u život kosti kad budu truhle?" Smatra da je to nemoguće, a pritom zaboravlja da je iz ničega stvoren.

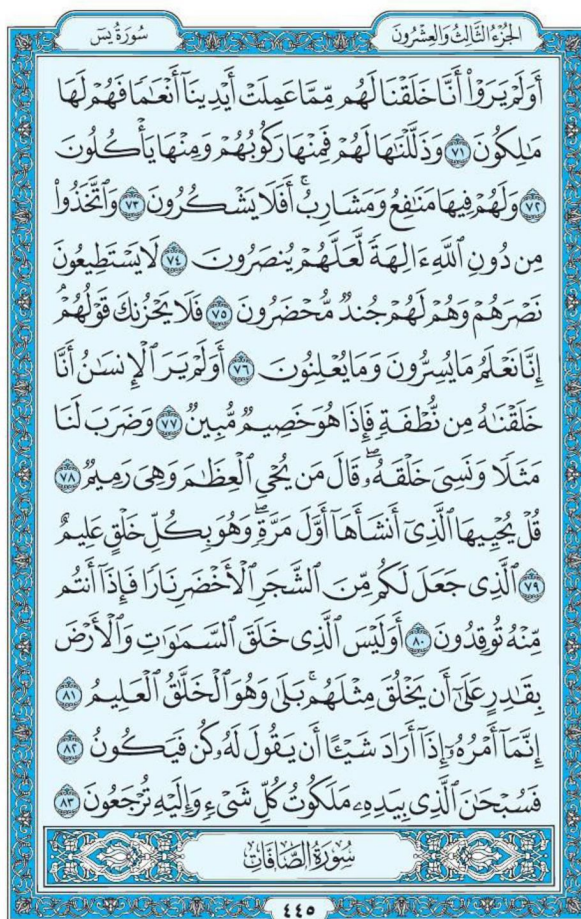
(79) Allahov Vjerovjesniče, obrati se onom koji tako govori: "Kosti koje su već istruhle i prah postale vratit će u život Svemogući Allah, Koji ih prvi put stvori – a lakše je vratiti u život ono što je već postojalo nego stvoriti iz ničega. Sveznajući Allah dobro zna Svoja stvorenja, nisu Mu skrivena njihova djela, niti bilo šta drugo."

(80) Allah je Onaj Koji vam od drveća, zelena i vlažna, stvara vatru, vrelu i spaljujuću. Pogledaj kako Svemogući Allah objedinjuje suprotnosti! Zbilja, Onaj Koji to čini kadar je mrtvoga pretvoriti u živog. I to je dovoljno kao pokazatelj i očit znak da je Allah, džellešānuhu, kadar mrtve oživiti.

(81) Zar Allah, Onaj Koji je stvorio nebesa i Zemlju, ono što je na njima i ono što je između njih, nije kadar stvoriti njima slične, pa ih oživiti kao što im je prvi put život dao? Dakako, Allah je to kadar učiniti, On sve stvara precizno i s mudrošću. Allah je Sveznajući, zna sve što se tajno i javno čini, ništa Mu nije skriveno.

(82) Kad Allah želi da se nešto dogodi, odnosno da se nešto provede, odnosno da nešto stvori, **On za to samo kaže**: "Budi!", i ono neizostavno bude. Allah, džellešānuhu, pomoću te riječi stvara, određuje, život i smrt daje.

(83) Neka je zato Svevišnji Allah slavljen i hvaljen, neka je vrlo visoko iznad nemoći, koju mu višebosći pripisuju! Allah je Gospodar svega što postoji, On upravlja svim stvorenjima i određuje šta će se dogoditi. Allahu će se svi vratiti, na Dan konačnog polaganja računa, da nagradi za dobro, a da kazni za zlo.

37 - Sura es-Saffat

(1) Svevišnji Allah zaklinje se **melekima, koji čine ibadet poredani u zbijene i pravilne redove.**

(2) I zaklinje se **melekima koji odvrću i navraćaju oblake tjerajući ih iz jednog u drugi dio Zemlje, ondje gdje treba pasti kiša.**

(3) I zaklinje se **melekima koji čitaju Allahov govor.**

(4) Vaš Bog je Allah, o ljudi, On je Jedan Jedini, Koji nema saučesnika, pa samo Njemu robujte. Samo je On dostojan da Mu robujete.

(5) Jedino je Allah, džellešanzu, Stvoritelj nebesa i Zemlje i onog što se nalazi između njih. On je Stvoritelj istoka, na kojima se pojavljuju Sunce i Mjesec tokom cijele godine.

(6) Svemoguć Allah ukrao je zemaljsko nebo zvijezdama i planetama, pa izgledaju poput bisera poredanih.

(7) I Allah pomoću zvijezda čuva nebo od svakog šejtana prkosnog, buntovnog.

(8) Šejtane sa svih strana neba gađaju zvijezde plamteće, kako ne bi čuli šta od objave i propisa, od Božjeg određenja melekima.

(9) Šejtani, dakle, budu daleko otjerani pa ne mogu čuti Objavu; a u paklenoj vatri čeka ih vječna, strašna i bolna patnja.

(10) A može biti da neki šejtan, ipak, ugrabi riječ-dvije čuvši razgovor meleka, a što, opet, nije poznato na Zemlji, te ga pogodi zvijezda plamteća. Dogodi se i to da ga stigne zvijezda blistava prije nego što prenese ono što je čuo; ako ono što je čuo dostavi prorocima, oni na to dodaju stotinu laži.

(11) Vjerovjesniče, upitaj one što poriču oživljenje je li njih bilo teže stvoriti ili druga stvorenja, kao npr. nebesa, Zemlju, meleke! A oni su stvoreni od krhke i ljepljive ilovače, pa su slabašni. Kako oni poriču proživljenje, a stvoreni su lahko, od ilovače ljepljive?

(12) Ti se, Poslaniče milosti, čudiš Allahovoj moći i upravljanju stvorenim, i tome što oni poriču oživljenje! Mekanski mnogobošci toliko poriču oživljenje da ti se rugaju kad nešto u vezi s oživljenjem govoriš.

(13) Nemarni su i okreću se od istine, ne izvlače korist iz objave kad im se kazuje i ne razmišljaju o njezinim porukama. Njihova su srca okrutna.

(14) Kad god višebošci vide jasan dokaz koji ukazuje da je Vjerovjesnikovo, sallallahu alejhi ve sellem, poslanstvo istina, i ka d god vide nadnaravno djelo, ismijavaju ono što su vidjeli.

(15) Pritom krivovjerni govore: "O Muhammede, svakom je jasno da je očita čarolija ovo što si nam donio!"

(16) Oni upitaju: "Zar ćemo, Muhammede, kad se naša tijela i kosti raspadnu u zemlji, i kad prašina postanemo, zar ćemo zaista biti vraćeni u život? Hoćemo li zbilja biti oživljeni iz kaburova? To je nemoguće!"

(17) I dodaju: "Zar će biti oživljeni čak i naši preci koji su davno živjeli?"

(18) Allahov Poslaniče, **reci bezbožnicima:** "Da, oživit će vas Allah, Onaj Koji vas je stvorio prvi put, a bit ćete poniženi i nećete imati nikakvu vrijednost na Dan konačnog polaganja računa! Allah će oživiti vas i pretke vaše, i to nakon što vaše kosti budu potpuno truhle."

(19) Ljudi će biti oživljeni uslijed samo jednog glasa (**drugog puhanja u rog**) i svi će odjednom izaći iz svojih kaburova i obreti se u strahotama Kijametskog dana i čekati šta će ih od Allaha snaći.

(20) Oni koji nisu vjerovali reći će: "O, velike li propasti za nas i teško nama! Ovo je Dan konačnog polaganja računa, u kojem će Allah svakom dati prema onom što je radio na Ahiretu."

(21) Bit će im rečeno: "Ovo je Dan konačnog suda, u kojem će Allah presuditi među ljudima, a koji ste na dunjaluku poricali."

(22) Tog će dana biti rečeno melekima: "Sakupite mnogobošce, koji su sebi nepravdu nanijeli širk čineći, i njima slične njihove drugove u širku i poricanju, te sva lažna božanstva kojima su ljudi, a ne Svevišnjem Allahu, robovali i potjerajte ih ka Vatri. To je njihovo stalno stanište."

(23) Tog će dana biti rečeno melekima: "Sakupite mnogobošce, koji su sebi nepravdu nanijeli širk čineći, i njima slične njihove drugove u širku i poricanju, te sva lažna božanstva kojima su ljudi, a ne Svevišnjem Allahu, robovali i potjerajte ih ka Vatri. A vatra je boravište njihovo."

(24) O meleki, zaustavite nevjernike i njihova božanstva, prije negoli uđu u paklenu vatru, jer će ih Sveznajući Allah zaista pozvati na odgovornost za riječi i djela.

سُورَةُ الصَّافَّاتِ

الْحِزْبُ الثَّالِثُ وَالْعِشْرُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالصَّافَّاتِ صَفًّا ۝ فَالزَّاجِرَاتِ زَجْرًا ۝ فَالتَّالِيَاتِ ذِكْرًا ۝ إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ ۝ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشْرِقِ ۝ إِنَّا زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَاكِبِ ۖ وَحَفَظْنَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَرَادٍ ۖ لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَىٰ وَيُقْدِفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ۖ دُخْرًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ۝ إِلَّا مَنْ حَظِيَ الْحُظْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ۝ فَاسْتَفْتِهِمْ أَهْمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَنْ خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَازِبٍ ۝ لَنْ يُجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ ۝ وَإِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ۝ وَإِذَا أُوذِيَ آيَةٌ يَسْتَسْخَرُونَ ۝ وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُؤْمِنٌ ۝ أَمْ دَامَتْنَا وَكُنَّا تُرَاكِبًا وَعَظْمًا ۝ أَمْ نَأْمُرُ الْمَعْبُوثُونَ ۝ أَوْءَابَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ۝ قُلْ نَعْمَ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ ۝ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ۝ وَقَالُوا لَوْ إِنَّا كُنَّا نَعْلَمُ هَذَا يَوْمَ الدِّينِ ۝ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ۝ * أَحْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا أَوَّارًا وَجْهَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ۝ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَاهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ ۝ وَقِفُوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ ۝

(25) Da budu ukoreni, **bit će im rečeno**: "A zašto ne pomognete jedni drugima u ovom teškom Danu, kao što ste se na dunjaluku međusobno pomagali i tvrdili da vam božanstva vaša mogu pomoći?"

(26) Međutim, nevjernici će na Sudnjem danu biti sasvim prepušteni Allahovoj volji i Njegovu sudu. Bespomoćni, neće jedni drugima moći pomoći.

(27) Na Sudnjem danu nevjernici će se međusobno svađati, jedni će drugima prebacivati i jedni će druge koriti, onda kad to neće nimalo koristiti.

(28) Podanici će se obratiti svojim glavešinama: "Vi ste nam se prikazivali, kad je riječ o slijedenju istine i činjenju dobrih djela, kao dobronamjerni; odvrćali ste nas od islama, a navraćali na slijedenje stranputice, nevjerstvo i činjenje širka."

(29) No, **glavešine će odgovoriti potlačenima**: "Vi ne govorite istinu! Svojevoljno ste izabrali zabludu, pa ste poricali Uzvišenog Allaha. Eto tako je bilo."

(30) "Mi, zaista, nismo imali nad vama vlast, niti smo raspolagali ikakvim dokazima da vas odvratimo od vjerovanja i slijedenja Pravog puta", kazat će prvaci. "Vi ste prelazili granice u zlu i činili sebi nepravdu otuđujući se od vjerovanja."

(31) I dodat će: "Zbog toga nas je, evo, Allahova kazna stigla, **koja je spomenuta u ajetu**: '...sigurno ću svima, tobom i onima koji se budu poveli za tobom, Džehennem napuniti!' (Sad, 85). Svi zajedno neizostavno ćemo kušati patnju kojom nam je Gospodar naš prijeto."

(32) Na kraju, **glavešine će zaključiti**: "Mi odista jesmo bili uzrok da vi budete nevjernici, da skrenete s Pravog puta, jer smo i sami, prije vas, zastranili."

(33) Kao što su na dunjaluku sudjelovali u nevjerstvu i zabludi, tako će podanici i glavešine na Ahiretu sudjelovati u patnji u Džehennemu.

(34) Kao što ćemo ove zločinitelje kazni izložiti, isto tako, kaznit ćemo i druge zločinitelje.

(35) Kad se nevjernicima govorilo: "Posvjedočite da nema istinskog božanstva osim Allaha i postupajte u skladu s tim izričajem", oni su se otuđivali, inatili i odbijali istinu.

(36) Dokazivajući valjanost svog nevjerstva, **govorahu krivovjerni**: "Zar ćemo napustiti robovanje svojim kipovima i idolima zbog toga što nam to govori jedan ludi pjesnik?", misleći na Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem.

(37) Govoreći to, veliku su laž iznijeli! Božiji Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, nije pjesnik, niti je lud, nego je donio Knjigu koja potiče na vjerovanje u jednog Boga i slijedenje Poslanika islama, te na vjerovanje u sve poslanike, koji su pozivali u vjerovanje u Allahovu jednoću i vjerovanje u Sudnji dan. Poslanik se glede toga nimalo ne razlikuje od prijašnjih poslanika.

(38) O nevjernici, vi ćete, jer poričete Allaha i Njegove poslanike, sigurno iskusiti strašnu, bolnu patnju u džehennemskoj vatri.

(39) O krivovjerni, kaznu ćete kušati samo zbog nevjerstva i grijeha koje ste činili na dunjaluku!

(40) Ali će Božiji robovi koji su iskreno Allaha obožavali biti pošteđeni kazne.

(41) Njih će Plemeniti Allah počastiti u džennetskim baščama posebnom opskrbom koje nikad neće nestati.

(42) Ta posebna opskrba sastoji se od raznovrsnog voća; i dženetlije će u džennetskim baščama biti sigurni, počašćeni i nadasve veseli. Iznad svega toga, bit će počašćeni i gledanjem u Allahovo lice.

(43) Bogobojazni, iskreni vjernici boravit će u rajskim baščama, u njima će vječno ostati.

(44) Sjedit će na divanima, jedni prema drugima licem okrenuti.

(45) I dok tako budu sjedili, jedni prema drugima okrenuti, a sasvim zadovoljni, bit će služeni čašama u kojima će se nalaziti džennetsko vino koje je čisto poput bistre tekuće vode.

(46) Međutim, ovo vino kojim će biti služeni nije slično dunjalučkom vinu; džennetsko je vino bijelo i ukusno.

(47) Niti će se zbog džennetskog vina, za razliku od ovozemaljskog, pamet gubiti, niti će zbog njega čovjek osjetiti bilo kakve tjelesne tegobe, glavobolju, slabost...

(48) Bogobojazni, iskreni vjernici, o kojima je ovdje riječ, imat će u džennetskim baščama prelijepe, čedne žene, koje će imati velike, krasne oči, a gledat će samo svoje muževe.

(49) Kao da su hurije, džennetske ljepotice, bijele boje pomješane sa žutom, **čuvana jeja ptice** koja ruke nisu dotakle niti su čije oči gledale.

(50) Dobri će vjernici u Džennetu razgovarati jedni s drugima o minulim danima na dunjaluku.

(51) Jedan od tih čestitih vjernika u Džennetu reći će: "Imao sam nerazdvojnog druga na dunjaluku, koji je proživljenje poricao..."

(52) "A taj moj drug", reći će dženetlija, "poricao je oživljenje i Dan strašnog polaganja računa. Negirajući vjerske istine, **govorio je**: 'Zar i ti vjeruješ u ono što se govori?'"

(53) "'Zar zbilja vjeruješ da ćemo biti oživljeni poslije smrti, onda kad se sasvim raspadnemo i prah postanemo, i da ćemo biti pozvani na odgovornost za svoja djela?' Eto tako mi je govorio.", kazat će dženetlija.

(54) Zatim će se vjernik obratiti svojim prijateljima dženetlijama: "Želite li pogledati kako je skončao taj moj nerazdvojni drug?"

(55) I dženetlija će pogledati te će svog druga nevjernika ugledati kako gori usred paklene vatre.

(56) I reći će dženetlija svom drugu bezbožniku: "Boga mi, zamalo me nisi odveo u zabludu, pa bih ušao s tobom u paklenu vatru, jer si me pozivao u nevjerovanje i poricanje oživljenja!"

(57) I dodat će: "Da mi Allah, džellešanuhu, iz Svoje dobrote i milosti, nije ukazao na Pravi put i da nije dao da budem musliman, bio bih zacijelo jedan od onih kojima je Uzvišeni Allah dao da kušaju kaznu."

(58) I kazat će dženetlija: "A hoćemo li, zaista, u džennetskim baščama uživanja zauvijek boraviti? I zbilja, nećemo li više biti zatečeni smrću?"

(59) "Mi više nikad nećemo umrijeti, nego ćemo u Džennetu vječno biti. Mi nećemo biti izloženi kazni kojoj su izloženi oni koji nisu vjerovali", kazat će.

(60) "Uživanje koje nam je dato, vječnost u Džennetu i spasenje od Vatre zbilja je uspjeh najveći i sreća neprekidna", zaključit će.

(61) Za ovaj, veliki uspjeh i vječno uživanje u Allahovoj blizini neka se trude trudbenici na ovom svijetu! To je unosna trgovina.

(62) Pa, je li bolje ući u Džennet i uživati u blagodatima koje je Gospodar pripremio Svojim poslušnim robovima ili ući u paklenu vatru i jesti odvratne plodove ružnog drveta Zekkum, kojima će se hraniti nevjernici u Vatri, a koje ne može ni udebljati ni glad utoliti?

(63) Svevišnji Allah učinio je da drvo Zekkum bude iskušenje onima koji su sebi nasilje učinili ne vjerujući i griješeći; onima koji su rekli da u vatri ne može postojati stablo jer vatra sagorijeva drvo.

(64) Zekkum je drvo odvratnih plodova koje raste u **dmu** Džehennema.

(65) Plod džehennemskog drveta Zekkum neopisivo ružno izgleda, sličan je šejtanskim glavama, pa je njegov okus izuzetno neprijatan.

(66) Nevjernici će se u paklenoj vatri hraniti plodom ukletog drveta Zekkum i njime puniti svoje prazne trbuhe.

(67) Nakon toga će oni što nisu vjerovali biti pojeni **odvratnom, vrelom tekućinom**.

(68) Budući da će oni koji nisu vjerovali biti izlagani raznim vrstama patnji, bit će poslije toga vraćeni u oganj.

(69) Oni koji su bili nevjernici u Allahovu Objavu i odbijali da slijede Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, i da vjeruju u sve poslanike, zatekli su svoje pretke na stranputici, u zabludi i širku, pa su ih u tome slijepo slijedili.

(70) Dakle, svoje su pretke u zabludi dosljedno slijedili.

(71) Poslaniče islama, narodi koji živješe prije nevjernika iz plemena Kurejš većinom su bili u zabludi, nisu spoznali Pravu stazu. Tvoji sunarodnici nisu prvi narod koji je s Pravog puta skrenuo.

(72) Tako je bilo, premda im je Sveznajući Allah slao vjerovjesnike da ih opominju na kaznu u Vatri i zastrašuju Allahovom srdžbom. Oni su i dalje bili nevjernici.

(73) Poslaniče, zato razmisli o tome kako su skončali nevjernički narodi, koje su poslanici upozoravali, ali ih oni nisu slijedili! Skončali su u džehennemskoj vatri, u kojoj će vječno ostati, jer su bili nevjernici i jer su poslanike u laž ugonili.

(74) A iskrenim Allahovim robovima, koji su samo Allahu robovali i samo Njemu bili poslušni, Allah, džellešanuhu, ukazao je Svoju dobrotu i milost. Njih je Allah spasio kraja koji čeka nevjernike poricatelje.

(75) Poslanik Nuh, alejhis-salam, obratio se Svemogućem Allahu molbom u teškoj nedaći koja ga je zadesila, da mu pomogne protiv njegovih sunarodnika nevjernika – Allah mu se ubrzo odazvao.

(76) Uzvišeni je Allah spasio Nuha, alejhis-salam, i vjernike iz njegove porodice od uznemiravanja onih koji nisu vjerovali i od očite propasti, tj. od velikog potopa koji ih je zadesio.

(77) Plemeniti Allah počastio je poslanika Nuha, alejhis-selam, ostavivši u životu njegove sljedbenike, vjernike, nakon što je nevjernike uništio u Potopu.

(78) I sačuvao je Allah, džellešānuhu, spomen na Nuha, alejhis-selam: spominje ga se po dobru i hvali.

(79) I neka je zato Nuhu mir i spas od dragog Allaha, pa ga se ne spominje niti će ga se spominjati po zlu.

(80) Kako je dobri Allah nagradio i počastio poslanika Nuha, alejhis-selam, počastit će i nagraditi svakog ko je poslušan Uzvišenom Allahu i ko samo Njemu iskreno robuje.

(81) Poslanik Nuh, alejhis-selam, bio je, odista, Allahov iskreni i odani rob.

(82) Nakon što je Svemoguću Allah spasio Nuha, alejhis-selam, i vjernike, potopio je nevjernike, sve ih je uništio.

(83) Ibrahim je bio pripadnik Nuhove vjere. Kao i Nuh, Ibrahim je pozivao u Allahovu jednoću.

(84) Spomeni kad je Ibrahim Znalcu svih tajni došao srca čista od mnogoboštva i iskrena prema ljudima.

(85) Kad je osudio svog oca i svoje sunarodnike višebošce: "Kakva su ovo božanstva kojima se klanjate, a ne Allahu?"

(86) "Zar robujete lažnim božanstvima koja ste sami izmislili?", upitao ih je poslanik Ibrahim, alejhis-selam.

(87) I dodao je: "I šta mislite, kako će s vama postupiti Allah, Gospodar svjetova, ako budete nevjernici i ako Njemu budete smatrali nekog ravnim?"

(88) I poslanik Ibrahim pogleda zvijezde, kao onaj koji duboko razmišlja, želeći naći opravdanje da ne pođe sa svojim sunarodnicima na svetkovinu na koju su neizostavno odlazili.

(89) Ibrahim, alejhis-selam, obratio se zatim svojim sunarodnicima rekavši da je bolestan, te da ne može s njima poći na svetkovinu.

(90) Čuvši da Ibrahim to govori, otišli su a njega su ostavili.

(91) A čim su višebošci napustili naselje, poslanik Ibrahim, alejhis-selam, **ponese sjekiru i ode njihovim kumirima te im se naruga rekavši:** "Zašto ne jedete ovu hranu koju su vam servirali višebošci?"

(92) "Zar ne govorite? Zašto ne odgovarate na pitanja? Zar se ljudi vama, a ne Allahu, klanjaju!"

(93) I on se primaknu te počeo razbijati kumire desnicom.

(94) Ibrahimovi, alejhis-selam, sunarodnici, obožavaoci tih kipova, dođoše **trkom**.

(95) Hrabar i postojan, Ibrahim, alejhis-selam, upitao je višebošce, **koreći ih:** "Kako možete robovati kipovima – sami ste ih isklešali?!"

(96) "Zar lažne bogove obožavate, a ne klanjate se Allahu, Koji stvara vas i djela vaša koja svojim rukama činite? Allah je Onaj Koji zaslužuje da Mu se robuje i da se samo On obožava."

(97) Pošto je poslanik Ibrahim, alejhis-selam, pobijedio mnogobošce argumentima, posegnuli su za silom. **Rekli su:** "Pripremite golemu lomaču i bacite u nju Ibrahima!"

(98) Mnogobošci su htjeli napakostiti Ibrahimu, alejhis-selam, svom sunarodniku, **ali ih je Svemoguću Allah iznad svega ponizio:** poslanik Ibrahim pobijedio ih je i njihova je spletkasasvim propala. Gospodar je učinio da vatra u koju su Ibrahima bacili bude hladna i spasonosna.

(99) Ibrahim, alejhis-selam, **reče:** "Evo, učinit ću hidžru iz nevjerničke zemlje onamo gdje ću moći slobodno robovati Allahu i činiti dobra djela! Allah će me, ne sumnjam u to, uputiti na najispravniji put u pogledu vjere i ovozemaljskih dobara."

(100) Potom je poslanik Ibrahim zamolio dobrog Allaha da mu daruje čestit porod koji će mi biti pomagač i nadomještaj za moje sunarodnike u tuđini.

(101) Allah, džellešānuhu, odazvao se Ibrahimu, alejhis-selam, **na dov:** darovao mu je sina Ismaila, koji se od ranog djetinjstva odlikovao pronicljivošću i kojeg je Allah blagoslovio u svim njegovim poslovima. To je bila radovijest koju je Allah dao poslaniku Ibrahimu.

(102) Kad je Ismail odrastao i počeo pomagati ocu Ibrahimu, alejhis-selam, u poslu, **Ibrahim reče:** "Allah mi je odista pokazao u snu da te trebam zaklati, pa šta ti misliš o tome?" Rekao je ovako, a snovi vjerovjesnikā su istina, nisu od šejtana. **Ismail se povinovao ovoj zapovijedi i samo rekao:** "Pristupi izvršenju Allahove naredbe i zakolji me! Vidjet ćeš da ću strpljivo podnijeti Allahovu odredbu, da ću Mu se pokoriti! Ja sam zadovoljan Allahovim davanjem."

(103) I njih dvojica, Ismail i Ibrahim, povinovaše se Allahovoj, džellešanuhu, naredbi. Ibrahim položi na tlo sina Ismaila kako bi ga zaklao.

(104) Tad, u tom teškom trenutku, Sveznajući Allah zovnu Ibrahima.

(105) Zovnuo ga je: "Ibrahime, izvršio si ono što se od tebe tražilo u snu! Kao što je tebe, Ibrahime, Plemeniti Allah nagradio zbog čvrstog vjerovanja i izvršenja Božije zapovijesti, isto tako nagradit će sve one koji se odazovu Znalcu svih tajni i sačuvati će ih od propasti."

(106) Zapovijest da Ibrahim, alejhis-selam, zakolje sina Ismaila bio je zbilja golemi ispit, koji je Ibrahim položio.

(107) Allah, džellešanuhu, iskupio je Ismaila **valikdm ovnom** kojeg je zaklao Ibrahim umjesto svog sina.

(108) Osim toga, Svevišnji Allah sačuvao je lijep spomen na poslanika Ibrahima, alejhis-selam, u **kasnijim naraštajima**: svi ga spominju po dobru.

(109) Neka je selam Ibrahimu, Božijem prijatelju, od Allaha, i sigurnost od svakog straha i svake neprijatnosti!

(110) Kao što je Ibrahima dragi Allah nagradio zbog izvršenja zapovijesti, isto tako nagradit će sve dobročinitelje.

(111) Poslanik Ibrahim, alejhis-selam, bio je jedan od Allahu odanih i iskrenih robova.

(112) Svevišnji Allah obradovao je poslanika Ibrahima drugim sinom Ishakom, koga je učinio vjerovjesnikom također i odanim vjernikom – kao nagrada Ibrahimu za poslušnost Allahu i namjeru da zakolje sina jedinca Ismaila.

(113) Uzvišeni Allah dao je da Ibrahim i Ishak budu blagoslovljeni, obasuo ih je brojnim blagodatima, u šta spada i to da su imali mnogo potomaka. I učinio je da među njihovim potomcima ima dobrih ljudi i bogobojaznih vjernika, ali i onih koji sami sebi nanose jasno nepravdu čineći širk i grijehe.

(114) Plemeniti Allah ukazao je Svoju milost i dobrotu Musau i Harunu davši im poslanstvo.

(115) Allah je Musaa, Haruna i potomke Israilove koji su vjerovali spasio od davljenja, a prije toga ih je izbavio od sveopćeg porobljavanja koje im je prijetilo od faraona.

(116) Gospodar im je pomogao da pobijede faraona i da njihova riječ bude iznad riječi neprijatelja.

(117) Allah je Musau i Harunu dao Tevrat, knjigu s jasnim ajetima; knjigu u kojoj nema nikakvih nejasnoća.

(118) I njima dvojici dragi je Allah ukazao na Pravu stazu, u kojoj nema devijacije. To je islam, put koji vodi ka Allahovu zadovoljstvu.

(119) Osim toga, Plemeniti Allah sačuvao je lijep spomen na poslanike Musaa i Haruna u kasnijim naraštajima.

(120) Neka je selam, lijep i blagoslovljen, od Allaha Musau i Harunu, sigurnost od svakog straha i svih neprijatnosti i neka ih prati Njegovo zadovoljstvo!

(121) Kao što je Allah, džellešanuhu, nagradio golemom nagradom Musaa i Haruna zbog toga što činiše dobra djela, isto tako nagradit će sve one koji se odazovu Allahu i Njemu se pokore.

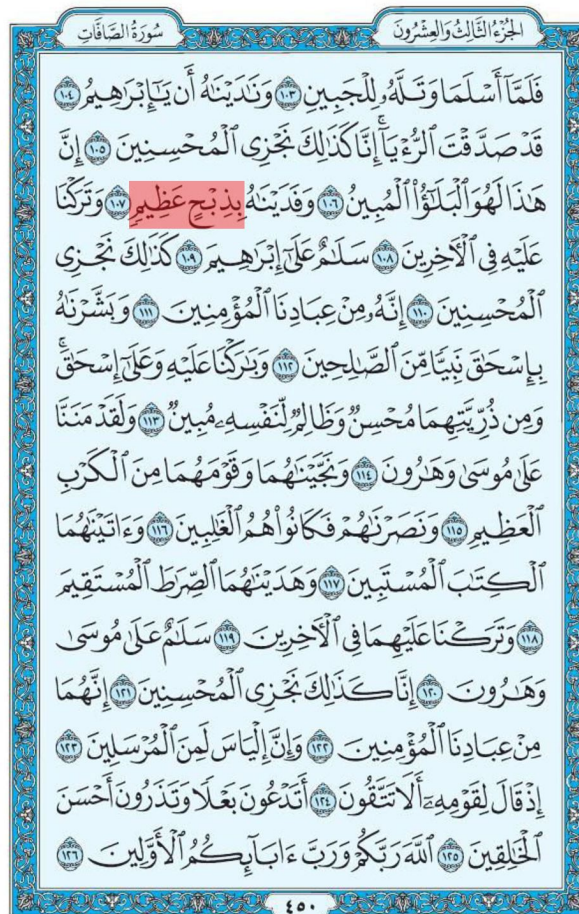
(122) Poslanici Musa i Harun bili su odani Allahovi robovi koji su radili ono što im je On propisao.

(123) Il'jas, alejhis-selam, bio je jedan od onih koje je Sveznajući Allah odabrao i počastio vjerovjesništvom.

(124) Il'jas, alejhis-selam, obratio se svojim sunarodnicima, **sinovima Israilovim**: "Bojte se Allaha tako što ćete izvršavati vjerske naredbe, a sustezati se od vjerskih zabrana; i širk je jedna od vjerskih zabrana!"

(125) "Zar se klonite obožavanja Allaha, džellešanuhu, najljepšeg Stvoritelja, a obožavate Ba'la?", ukorio ih je.

(126) "Samo je Allah, džellešanuhu, vaš Gospodar, On vas je stvorio, kao i pretke vaše. On zasluži da Mu se robuje, a ne kipovi, koji ni zlo ni dobro ne mogu donijeti", kazao je Il'jas.

(127) Međutim, sinovi su Israilovi proglasili lašcem vjerovjesnika Il'jasa, koji im je bio poslat, i zato će ih Svemoguć Allah baciti u vatru.

(128) Ali one koji su bili odani Silnom Allahu i iskreno Ga obožavali Allah će, iz Svoje prevelike dobrote i milosti, sačuvati i spasiti.

(129) Sveznajući Allah sačuvao je lijep spomen na Il'jasa u kasnijim naraštajima, pa će i njega spominjati po dobru.

(130) Neka je Il'jasu selam od Svevišnjeg Allaha i pohvala!

(131) Kao što je Uzvišeni Allah nagradio i počastio Il'jasa, nagradit će sve one koji se odazovu Allahu i Njemu se pokore.

(132) Vjerovjesnik Il'jas bio je Allahu odani rob, nepokolebljiv i nadasve iskren u vjerovanju.

(133) Lut, alejhis-selam, poslanik plemeniti, bio je jedan od onih koje je Sveznajući Allah počastio vjerovjesništvom i poslao ga kao onog koji radosne vijesti donosi i upozorava.

(134) Sjeti se da je Silni Allah spasio i poštedito Lutovu, alejhis-selam, porodicu od strašne kazne koja je poslata na njegov narod.

(135) Ali ipak, Gospodar svjetova nije dozvolio da se spasi Lutova, alejhis-selam, žena, oronula starica, jer je bila jedna od onih što nisu vjerovali u Allaha.

(136) Zatim smo uništili poricatelje, one koji nisu povjerovali u ono što im je Lut govorio.

(137) O Mekkelije, vi putujući u Šam prolazite ujutro pored nastambi Lutova naroda...

(138) A i noću također prolazite pored nastambi uništenog naroda. Pa zašto ne razmislite o kazni koja ih je stigla zato što su bili nevjernici i zato što su činili razvrat koji dotad niko činio nije?

(139) I Junus, alejhis-selam, bio je jedan od onih koje je Sveznajući Allah počastio vjerovjesništvom i odabrao za Svog izaslanika da donese radosne vijesti i da upozori.

(140) Junus, alejhis-selam, napustio je svoj narod bez Allahove dozvole i ukrcao se na lađu koja je bila krcata ljudima i teretom.

(141) Lađa na koju se ukrcao vjerovjesnik Junus, alejhis-selam, počela je pomalo tonuti uslijed tereta, pa su njezini vlasnici bacili kocku da se neko od putnika, radi rasterećenja lađe, baci u more. Kocka je pala na Junusa, alejhis-selam. On će biti bačen u more!

(142) I zaista, bačen je u more pa ga je golema riba **progutala**. Napustivši svoje sunarodnike kojima je bio poslat a da mu to Sveznajući Allah nije bio dozvolio.

(143) I da prije toga nije bio čestiti vjernik koji je uvijek slavio i neprestano spominjao Allaha, džellešanu, i da nije izgovorio zikr u utrobi ribe...

(144) Dakle, da nije bio jedan od dobrih, ostao bi u utrobi ribe kao u kaburu, do Dana u kojem će Svemoguć Allah oživiti mrtve.

(145) Međutim, Milostivi Allah **izveo** ga je iz utrobe ribe i **izbacio na pusto mjesto** na kojem nije bilo ni rastinja ni ljudi. Junus, alejhis-selam, bio je, uzasve to, iscrpljen zbog toga što je neko vrijeme bio u utrobi ribe.

(146) Iz Svoje dobrote i milosti, Plemeniti Allah učinio je da iznad Junusa, alejhis-selam, na tom pustom mjestu izraste **vrježa tikve**, da se skloni u hlad i jede njezine plodove.

(147) Nakon što je Allah, džellešanu, izbavio vjerovjesnika Junusa, alejhis-selam, iz utrobe one ribe, poslao ga je svojim sunarodnicima kojih je bilo stotinu hiljada, pa i više.

(148) I oni su povjerovali u njega i počeli su ga slijediti, pa im je Allah, džellešanu, dao da do smrti uživaju u blagodatima.

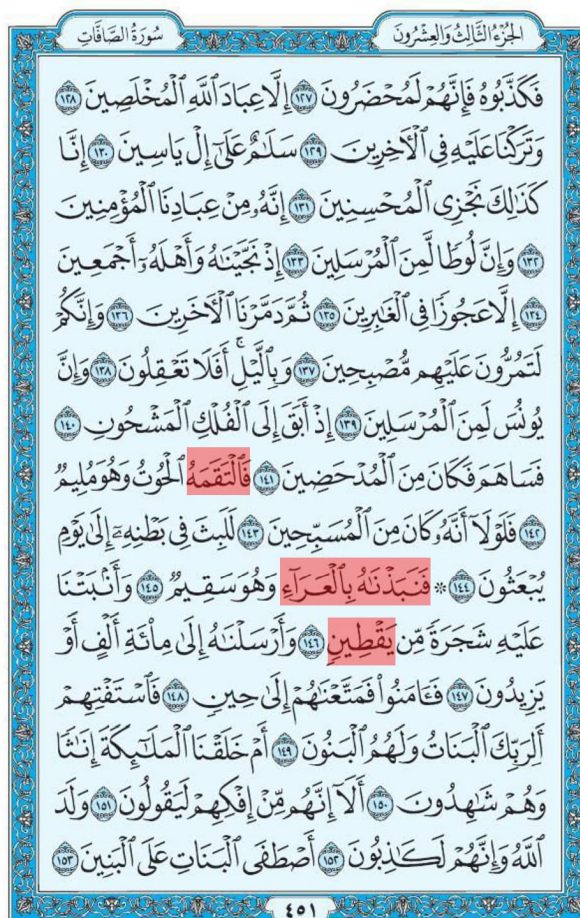
(149) Upitaj, Vjerovjesniče, svoje sunarodnike, **koreći ih**: "Kako to da kćeri, koje vama nisu drage, pripisujete Allahu, a sinove, koje volite, pripisujete sebi? Kakva je to podjela?"

(150) I dometni, **Poslaniče islama**: "Jeste li bili prisutni kad je Svemoguć Allah stvarao meleke kao žene, pa vi, eto, govorite ono što ste vidjeli i čemu ste lično svjedoci?"

(151) Bezbožnici iznose i druge bezočne, **ogavne laži**: govore o Allahu ono što ne priliči.

(152) Tvrde da je Allah ima dijete! O, kako laži iznose govoreći to!

(153) Zbog čega bi Uzvišeni Allah kćeri sinovima pretpostavio, pa meleke Svojim kćerima učinio – neka je uzvišen od toga!

(154) Mnogobošci, vaše je rasuđivanje ružno! O kako ste nepravedni u odabiru! O kako je gnusno da kćeri, koje njima nisu drage, Allahu pripisuju, a sinove, koje vole, sebi pripisuju!

(155) Zar ne znate da je nemoguće, nezamislivo i nedopustivo da Uzvišeni Gospodar ima dijete?! Da imate pameti, ne biste takvo nešto govorili.

(156) Imate li bjelodan i nepobitan dokaz iz Knjige ili riječi poslanika za svoju ništavnu tvrdnju?

(157) Akoli pak imate bjelodan dokaz u Knjizi, pokažite mi ga, ako istinu govorite!

(158) Mnogobošci vjeruju da između melekā i Allaha postoji srodstvo, a meleki znaju da će nevjernici biti dovedeni na Sudnji dan i da će biti u paklenoj vatri kažnjeni.

(159) Allah je čist i daleko od onog kako o Njemu mnogobošci govore! Oni govore neprilične riječi, kažu da Allah ima dijete, saučesnika i tome slično.

(160) A Božiji iskreni robovi ne govore o Gospodaru ono što ne priliči, nego Mu pripisuju uzvišena i savršena svojstva.

(161) Vi, o bezbožnici, i oni kojima se klanjate, a ne Uzvišenom Allahu, nemoćni ste!

(162) Dakle, nemoćni ste i ne možete nikog u zabludu odvesti.

(163) Možete odvesti u zabludu samo onog kome je Allah, džellešānuhu, unaprijed znao da će preferirati stranputicu i da će zbog toga zaslužiti kaznu u paklenoj vatri. Allahovo znanje obuhvata budućnost, i shodno Svom savršenom znanju je to zapisao u Leuhi mahfuzu. A kad je riječ o vama i lažnim božanstvima kojima robujete, to nije u vašoj moći.

(164) Govoreći o tome da robuju Allahu i da nemaju ništa s tvrdnjama višebožaca, **meleki reku**: "Svako od nas ima određeno mjesto i ulogu kad se radi o poslušnosti Allahu."

(165) "Mi smo prilikom ibadeta u redove poredani i slavimo Allaha. Njemu ne pripisujemo ono što Mu ne priliči od svojstava i naziva...", reku.

(166) "I mi u safove poredani slavimo Allaha, pa negiramo sve što Mu ne priliči, i hvalimo Ga spominjući Njegova svojstva savršena", kažu meleki.

(167) A bezbožnici su, prije nego što je Plemeniti Allah poslao Resulullah, sallallahu alejhi ve sellem, **iz neznanja govorili**: "E da nam je prijašnja knjiga kao što je npr. Tevrat, onda bismo Allaha iskreno obožavali." Mada oni to lažu! Došao im je Muhammed, sallallahu 'alejhi ve sellem, sa Kur'anom pa su porekli. Znače oni kakva ih nesnosna patnja čeka na Sudnjem danu.

(168) A bezbožnici su, prije nego što je Plemeniti Allah poslao Resulullah, sallallahu alejhi ve sellem, **iz neznanja govorili**: "E da nam je prijašnja knjiga kao što je npr. Tevrat, onda bismo Allaha iskreno obožavali." Mada oni to lažu! Došao im je Muhammed, sallallahu 'alejhi ve sellem, sa Kur'anom pa su porekli. Znače oni kakva ih nesnosna patnja čeka na Sudnjem danu.

(169) A bezbožnici su, prije nego što je Plemeniti Allah poslao Resulullah, sallallahu alejhi ve sellem, **iz neznanja govorili**: "E da nam je prijašnja knjiga kao što je npr. Tevrat, onda bismo Allaha iskreno obožavali." Mada oni to lažu! Došao im je Muhammed, sallallahu 'alejhi ve sellem, sa Kur'anom pa su porekli. Znače oni kakva ih nesnosna patnja čeka na Sudnjem danu.

(170) A bezbožnici su, prije nego što je Plemeniti Allah poslao Resulullah, sallallahu alejhi ve sellem, **iz neznanja govorili koješta**: "E da nam je prijašnja knjiga kao što je npr. Tevrat, onda bismo Allaha iskreno obožavali." Mada oni to lažu! Konačno došao im je Muhammed, sallallahu 'alejhi ve sellem, sa Kur'anom pa su porekli. Znače oni kakva ih nesnosna patnja čeka na Sudnjem danu.

(171) Riječ Allahova, koja se mora provesti i koju niko ne može odbiti, o Božijim poslanicima davno je rečena, da će protiv neprijatelja svojih biti pomognuti time što ih je Uzvišeni darovao snagom i argumentima i da je pobjeda Božijoj vojsci neminovna, kako bi Njegova riječ bila gornja.

(172) Rečeno je da će kraj biti u njihovu korist, i da će oni i njihovi sljedbenici pobijediti, i da će im Allah, Znalac svih tajni, pomoći dajući im neoborive dokaze i snagu, te će Allahova riječ biti gornja.

(173) Već smo rekli Našim poslanicima da će oni biti potpomognuti protiv njihovih neprijatelja argumentima i snagom, i da će Naša vojska koja se bori da Naša riječ bude gornja - pobijediti na kraju.

(174) Zato se, Božiji Poslaniče, okreni od onih koji ne vjeruju i odbijaju se povinovati Bogu, sve dok ne istekne vrijeme koje im je Sveznajući Allah odredio, tj. dok ne dođe vrijeme da budu kažnjeni!

(175) I posmatraj, Vjerovjesniče, pomno prateći na kakve će ih muke Svemogući Allah staviti, a i oni će posmatrati te će vidjeti posljedice svojih nedjela i nevjerovanja, i to onda kad im ta spoznaja neće biti od koristi.

(176) Pa zar višebošci požuruju da ih stigne Allahova kazna?

(177) I osvanut će zasigurno jutro u kojem će ih kazna stići, a grozno će to jutro biti!

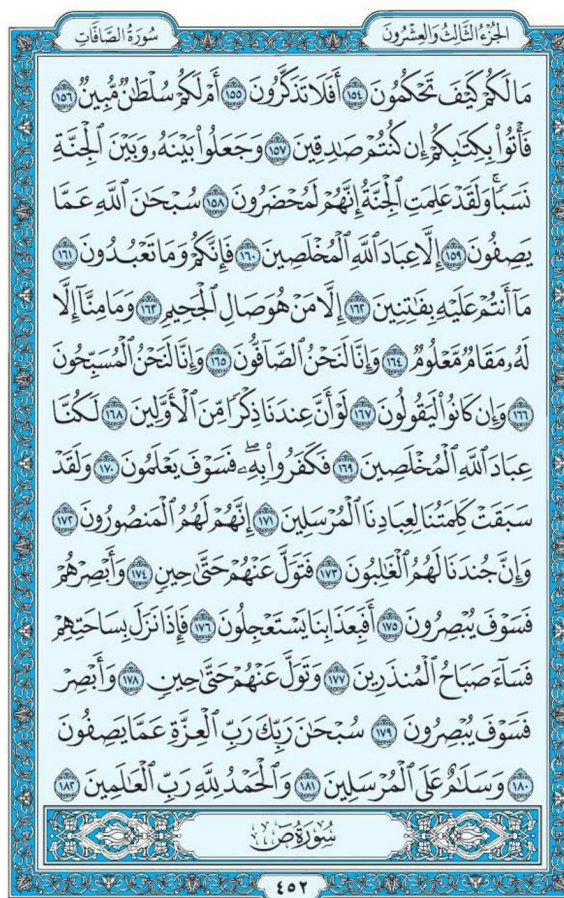
(178) Zato se, Vjerovjesniče, okreni od mnogobožaca sve dok ne istekne vrijeme koje im je Sveznajući Allah dao, tj. dok ne nastup i vrijeme kazne!

(179) I posmatraj, Vjerovjesniče, pomno prateći na kakve će ih strašne muke Svemogući Allah staviti.

(180) Muhammede, neka je slavljen i veličanstven Allah, Gospodar tvoj, Gospodar veličine, slave i dostojanstva, i neka je vrlo visoko iznad svega što o Njemu iznose neprijatelji vjere, koji Mu pripisuju manjkavosti!

(181) I neka su vječni mir, sigurnost i blagoslov Božijim poslanicima, odabranim ljudima.

(182) A zahvala pripada Uzvišenom Allahu, Gospodaru svjetova, samo je On toga dostojan. On je Gospodar svega što postoji, nema Boga osim Njega.

38 - Sura Sad

(1) Kad se radi o kur'anskim skraćenicama, o kojima smo govorili na početku sure el-Bekara. Svevišnji Allah zaklinje se časnim Kur'anom, u kojem se nalazi sve što je ljudima korisno glede ovog i budućeg svijeta. A Allah nema saučesnike, kako to misle mnogobošci.

(2) No, oni koji ne vjeruju oholo se otuđuju od tevhida time što se suprotstavljaju Silnom Allahu i Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem.

(3) Allah, džellešanuhu, uništio je mnoge nevjerničke narode prije ovog umeta, pa su isti ti narodi tražili pomoć od Boga kad ih je sustigla kazna, i povinovali su se Allahu kajuci se, ali je za pokajanje bilo kasno.

(4) Bezbožnici se čude što im je poslat Resulullah, sallallahu alejhi ve sellem, da ih upozori na to da će ih stići kazna ukoliko ostanu nevjernici. Mnogobošci su vidjeli jasne dokaze istinitosti Muhammedova poslanstva, **pa ipak govore:** "Muhammed samo laže i magijom vješto vara svoje sunarodnike! On laže tvrdeći da je Božiji poslanik kome se objavljuje."

(5) Usto, **mnogobošci govore:** "Zar taj čovjek može svesti brojne bogove na boga jednog? Taj njegov postupak odista je začudna stvar."

(6) Uglednici i prvaci između nevjernikâ krenuše podsticati svoje istomišljenike, nevjernike poricatelje, da ostanu dosljedni robovanju kipovima, a ne Allahu, i da trpljivo ustraju u svojoj (neispravnoj) vjeri. **Rekli su:** "Muhammed poziva u islam kako bi sebi osigurao veličinu i vlast na Zemlji, i želi da ga mi slijedimo!"

(7) I dodali su: "Nismo čuli da naši preci spominju postojanje samo jednog Boga, osim Kojeg se nikom i ničem ne smije klanjati. Štaviše, nismo čuli ni da kršćani, Isaovi sljedbenici, govore da postoji samo jedan Bog. Eto, Muhammed nam izmišlja laži i donosi ono što je svima nepoznato."

(8) "Zašto da Bog između nas Muhammedu objavi Knjigu, a ne nama koji smo aristokrate i velikaši?", rekli su također. Mnogobošci su u sumnji glede onog što ti je objavljeno, Poslaniče. Budući da ih još nije stigla kazna, žive u obmani; da ih kazna stige, ne bi činili nevjerstvo i širk, niti bi sumnjali u ono što ti se objavljuje.

(9) Raspolažu li mekanski nevjernici riznicama Allahove milosti i dobrote? A Allah je silan, pa se niko protiv Njega ne može boriti, i izuzetno je darežljiv, te daje bez računa onom kome On hoće. Od njegove dobrote je da i vjerovjesništvo daje kome hoće. Oni ne raspolažu riznicama vjerovjesništva, pa da kome hoće daju ga, a kome hoće uskraćuju.

(10) Ili, zar nevjernici vladaju nebesima i Zemljom i onim što je između njih, pa raspolažu milošću i nafakom te kome žele daju, a kome hoće uskraćuju? Ako imaju vlast na nebesima i Zemlji, neka se, onda, **popnu uz ljestve na nebo** da sebi osiguraju raspolaganje riznicama, iz kojih bi davali i čije bi blagodati uskraćivali. Oni to neće moći učiniti.

(11) Mekanski nevjernici, koji poriču tvoje poslanstvo, bit će poraženi u sukobu s istinom, kao što su davno prije njih poraženi nevjernički narodi, koji poricahu poslanike.

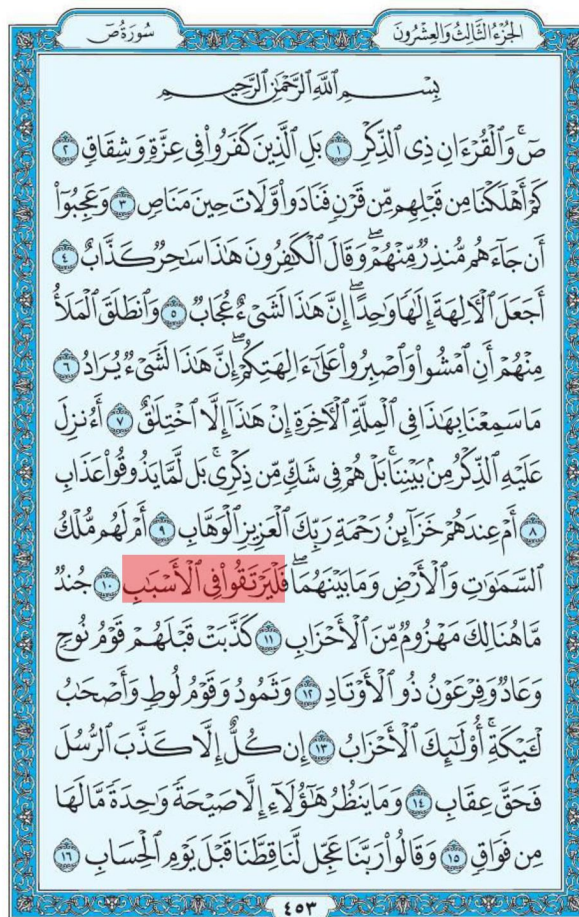
(12) Naime, nisu oni prvi koji su pricali istinu, i prije mekanskih bezbožnika poricali su narod Nuhov, zatim Ad, kojem je poslat Hud, i faraon, vlasnik moćnih vojski pomoću kojih je kažnjavao narod.

(13) Prije njih poricali su Salihov narod Semud, i Lutov narod, i Šuajbov narod – svi su oni skupine udružene oko utjerivanja poslanikâ u laž, i oko nevjerovanja u Objavu koja im je data.

(14) Svi spomenuti narodi poricali su svoje poslanike i zaslužili su zbog toga Allahovu kaznu koja ih je neizostavno stigla, pa makar i nakon nekog vremena.

(15) Oni koji poriču Muhammedovo, sallallahu alejhi ve sellem, poslanstvo ne čekaju ništa drugo osim drugog puhanja u rog, nakon kojeg im neće biti povratka na dunjaluk. Tad će ih snaći kazna ukoliko umru poričući Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem.

(16) Rugajući se i negirajući mogućnost proživljenja, **višebošci govore:** "Gospodaru naš, kazni nas što prije na ovom svijetu, prije Časa suđenog!"

(17) Allahov Poslaniče, otrpi ono negativnosti koje krivovjerni govore o tebi. Sjeti se, Poslaniče milosti, roba Božijeg, vjerovjesnika i dobrog čovjeka Davuda, alejhis-selam, koji je raspolagao velikom snagom i bio hrabar u borbi protiv nevjernikā, te se strpljivo pokoravao Allahu, i koji se mnogo i iskreno kajao, te koji je činio bogougodna djela.

(18) Svemogući Allah potčinio je brda da zajedno s Davudom, alejhis-selam, hvale Allaha, pa su Ga slavila svako jutro i svako veče.

(19) I ptice je Allah **potčinio u zraku**; okupljale su se kod vjerovjesnika Davuda, alejhis-selam, i slušale njegove zapovijesti u pogledu slavljenja Uzvišenog Allaha.

(20) Sveznajući Allah učvrstio je Davudovu, alejhis-selam, vlast pomoću vojski i opreme, a i davši da ga ljudi uvažavaju i da ga se boje. Osim toga, Svevišnji Allah počastio ga je vjerovjesništvom, znanjem i sposobnošću da se lijepo izražava dok sudi među ljudima; sudio je svima pravedno.

(21) Vjerovjesniče, je li do tebe doprla vijesti o dvojici parničara koji su prešli preko zida Hrama dok je Davud, alejhis-selam, u njemu činio ibadet?

(22) Njih su dvojica upali Davudu, alejhis-selam, bez traženja dozvole, pa se uplašio. Rekli su mu, **vidjevši ga uplašenog**: "Nemoj se bojati, ne želimo ti nauditi, mi smo

parničari! Naime, jedan od nas dvojice počinio je nasilje onom drugom, pa ti presudi između nas po pravdi, nemoj nikom učiniti nažao i uputi nas na najbolje rješenje."

(23) Jedan od njih dvojice reče Davudu: "Evo ovaj prijatelj moj ima devedeset i devet ovaca, a ja imam samo jednu ovcu, i on želi, iz pohlepe, da uzme i moju ovcu, **pa mi je rekao**: 'Daj ti nju meni!' te me pobijedio u prepirci."

(24) Vjerovjesnik Davud na to reče onom parničaru što je optužio onog drugog: "Tvoj ti je prijatelj, odista, učinio nasilje tražeći da pripojiš njegovu stadu svoju jedinu ovcu. Mnogi ortaci čine jedni drugima nepravdu i ne odnose se jedni prema drugima uljudno, a tako se ne ponašaju oni koji vjeruju u Allaha, svog Gospodara, i strepe od Njegove kazne. U odnosu na brojnost nepravdanih ortaka koji prelaze granice, malo je onih koji su pravedni i bogobojažni." I Davud se uvjeri da ga je Allah, džellešānuhu, doveo pred kušnju pomoću te parnice, pa zatraži oprost od Milostivog Allaha, pade licem na tlo i pokaja se, iskreno i ponizno.

(25) Allah, džellešānuhu, oprostio je Davudu, alejhis-selam, grešku, primio je njegovo pokajanje i Sebi ga približio te mu pripremio divno prebivalište na Ahiretu.

(26) Davude, Svevišnji Allah učinio te je namjesnikom na Zemlji i učinio je da budeš sudija među ljudima i u vjerskim i svjetovnim pitanjima, pa zato sudi pravedno, a sudeći nipošto nemoj slijediti svoje prohtjeve i nemoj biti pristran prema svojim bližnjima ili prijateljima, pa da presudiš u njihovu korist nad strancima, odnosno nad neprijateljima! Ako bi ti pak slijedio svoje prohtjeve, skrenuo bi s Pravog puta i otuđio bi se od istine. One koji su skrenuli s Božijeg puta i druge odvođe u zabludu čeka strašna, bolna patnja u paklenoj vatri zato što su zanemarili Dan ustanuća. Da su imali na umu Sudnji dan i polaganje računa, bojali bi se posljedica i ne bi slijedili svoje prohtjeve.

(27) Sveznajući Allah stvorio je nebesa i Zemlju i ono što je između njih iz velike mudrosti; nije ih stvorio radi igre i zabave, kako to misle nevjernici. Teško njima u paklenoj vatri ako umru kao oni koji ne vjeruju u Boga i koji o Njemu imaju negativno mišljenje.

(28) Prema onima koji vjeruju u Allaha i slijede Poslanika, te čine dobra djela Gospodar neće postupiti kao s nevjernicima grijешnicima koji remete red na Zemlji čineći nevjerstvo i grijeh! Prema onima što su bogobojažni, pa izvršavaju narebe i sustežu se od zabrana nećemo postupiti kao s nevjernicima i dvoličnjacima, koji su ogrezli u grijesima. To bi bila nepravda, a ona ne priличи Gospodaru. Allah će bogobojažne vjernike nagraditi tako što će ih uvesti u Džennet, a nevjernike nesretne kaznit će tako što će ih baciti u Vatru. Te dvije kategorije ne mogu u Allaha imati isti status i, otuda, ne mogu imati isto povraćenje.

(29) Ovaj Kur'an, koji je objavljen Allahovu Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, blagoslovljena je knjiga koja sadrži brojna dobra, da ljudi promišljaju o značenju njenih ajeta i da oni bistro pameti pouku prime.

(30) Svemoguća Allah poklonio je plemenitom vjerovjesniku Davudu sina Sulejmana – dar od Sebe, počast i sreću. O, kako je Sulejman, alejhis-selam, dobar čovjek bio! On se često i iskreno kajao Uzvišenom Allahu, tražio je oprost i ponizno se Gospodaru obraćao.

(31) Spomeni, Poslaniče islama, kad su pred Sulejmana, alejhis-selam, u kasno poslijepodne izvedeni punokrvni konji koji su na tri noge potpuno stajali a četvrtom nogom samo dodirivali tlo vrhom kopite, jer su bili vitki i spremni za galop! Taj divni prizor zaokupio je vjerovjesnika Sulejmana, alejhis-selam, sve do sunčeva zalaska.

(32) Vjerovjesnik Sulejman, alejhis-selam, **reče**: "Umjesto da obavim namaz i padnem ničice pred Allahom, ja sam pokazao ljubav prema konjima, ovozemaljskim ukrasom, i zakasnio sam na ikindiju dok nije zašlo Sunce!"

(33) Zatim je Sulejman, alejhis-selam, zapovjedio da mu vrate konje koji su bili izvedeni pred njega, pa ih je **udarao sabljom** po nogama i vratovima.

(34) Sveznajući Allah stavio je Sulejmana pred iskušenje kad je na njegov prijesto postavio šejtana u ljudskom obličju, koji je vladao kratak vremenski period. Nakon toga je Allah vratio Sulejmanu njegovu vlast i dao mu da vlada šejtanima.

(35) Sulejman, alejhis-selam, **zamolio je**: "Allahu, Gospodaru moj, oprosti mi grijeh moj i daruj mi veliku vlast kakvu niko, osim mene, neće imati, ni uporedo sa mnom, a ni kasnije! Allahu, Ti si izuzetno darežljiv i činiš Svojim robovima golemo dobročinstvo."

(36) I Uzvišeni je Allah uslišao ovu Sulejmanovu, alejhis-selam, **dovu**: podario mu je vlast kakvu je tražio i potčinio mu je, usto, snažne vjetrove koji su blago ali brzo puhali onamo kuda je on, Sulejman, htio.

(37) Svevišnji Allah potčinio je vjerovjesniku Sulejmanu, alejhis-selam, i šejtane, pa su za njega obavljali poslove koje je htio; neki su gradili nastambe i dvorce, a neki su, opet, **ronili u dubokim morima** i vadili biser iz njih.

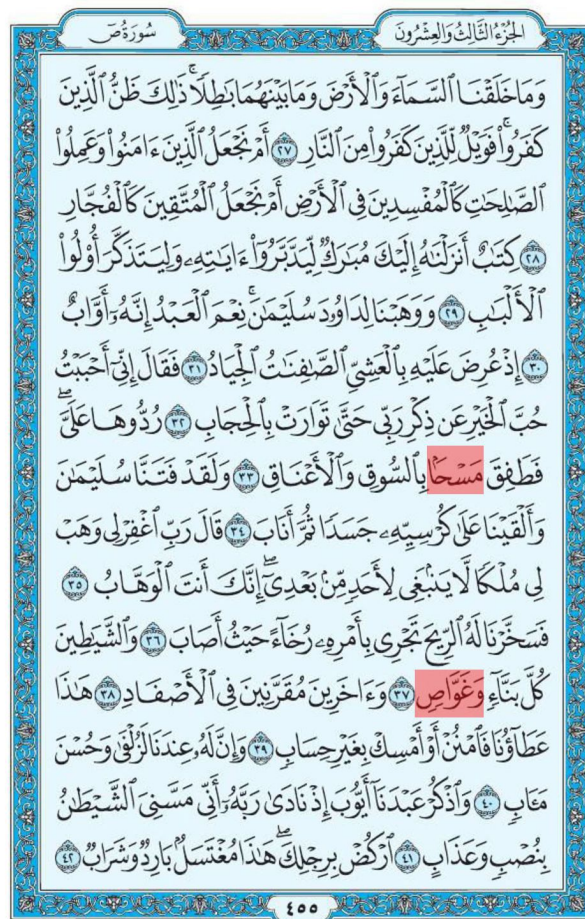
(38) A bili su mu potčinjeni i buntovni, objesni šejtani; oni su bili svezani u lance, te se nisu mogli pomjeriti.

(39) Allah je rekao: "Ova golemo, neograničena vlast poseban je Moj dar tebi, Sulejmane! Tražio si to u dovi, pa smo ti dali. Zato daruj kome hoćeš, a liši koga hoćeš, i znaj da nećeš odgovarati pred Allahom, džellešanuhu, ni zbog davanja ni zbog uskraćivanja!"

(40) Vjerovjesnika Sulejmana, alejhis-selam, čekaju u Džennetu, Kući vječnog zadovoljstva, predивно mjesto i visoke razine. On je bio Nama bliski rob.

(41) Sjeti se, Božijih Poslaniče, dobrog čovjeka i vjerovjesnika Ejjuba, alejhis-selam, **kad je zamolio Allaha**: "Šejtan je bio uzrok da se razbolim, on me uznemirava i želi mi naštetiti!"

(42) Sveznajući je Allah zapovjedio vjerovjesniku Ejjubu, alejhis-selam, da udari nogom o zemlju, na jednom mjestu, nakon čega je tu provrla hladna, pitka voda koju je Ejjub, alejhis-selam, pio i njome se kupao. Bila je to ljekovita voda pomoću koje je Allah, džellešanuhu, izliječio ovog vjerovjesnika i otklonio njegovu nevolju.

(43) Nakon toga, Plemeniti Allah uslišio je Ejjubovu, alejhis-selam, dovu i otklonio od njega bolest, te mu dao žena i mnogo djece, unuka i potomaka – kao dar jer je vjerovjesnik Ejjub, alejhis-selam, bio strpljiv i zadovoljan sudbinom. Allah je tako dao da u tome bude pouka uvidavcima da Allah, džellešānuhu, poslije teškoće i kušnje daje izlaz, olakšicu i nagradu.

(44) Svemoguća Allah zapovjedio je Ejjubu, alejhis-selam, da uzme snop od 100 tankih grana i da njime udari svoju suprugu, da na taj način izvrši svoju zakletvu pa da to bude (ublažena) zamjena za stotinu udaraca. Ejjub, alejhis-selam, bio je strpljiv i odan Allahu, i bio je zadovoljan Njegovom odredbom. Ejjub bijaše divan Božiji rob, bogobojazan, poslušnan, mnogo se kajao.

(45) Allahov Poslaniče, **spomeni dobre Božije robove i vjerovjesnike iskrene:** Ibrahima, Ishaka i Jakuba, koji su bili odani dragom Allahu, i koji činjahu djela koja On voli. Oni su bili uvidavni i postojani u istini.

(46) Njih je Allah, džellešānuhu, odlikovao posebnom vrlinom, a to je da uvijek imaju na umu Ahiret, da nikad ne zaboravljaju polaganje računa, pa su se pripremali za Dan ustanuća i ljude pozivali da se pripremaju za to.

(47) Mi smo njih odlikovali da Nam budu poslušni i samo Nas obožavaju, te smo ih izabrali za to da nose emanet dostavljanja objave.

(48) Sjeti se, Allahov Poslaniče, **dobrih ljudi i vjerovjesnika iskrenih:** Isma'ila, Ibrahimova sina, zatim El-Jese'a i Zul-Kifla, čiji se životopis s užitkom spominje! Svi su oni bili dobročinitelji i uvidavni; njih je Allah, džellešānuhu, odabrao za dostavljanje poslanice i podario im je najljepše odlike.

(49) Ovo je u Kur'anu pohvala spomenutim ljudima. A bogobojazne, koji izvršavaju Allahove naredbe i sustežu se od Allahovih zabrana, čeka prelijepo prebivalište na budućem svijetu.

(50) Čeka ih naslađivanje u vječnim baščama, iz kojih nikad neće biti izvedeni, a džennetske će kapije, kad oni do njega dođu, otvorene biti – kao izraz dobrodošlice i radosti zbog njihova dolaska.

(51) Čestiti će se u Džennetu odmarati naslonjeni na urešenim divanima, gdje će tražiti najukusniju hranu, piće, vino, voće i sve što njihove duše pozele.

(52) Čestiti će u Džennetu pored sebe imati zanosno lijepe žene, čedne, istih godina, koje će gledati samo u njih, svoje muževe.

(53) Ovo je lijepa nagrada koja je obećana onima koji su bili bogobojazni na dunjaluku, te su činili dobra djela.

(54) Ovi plemeniti, blagoslovljeni darovi koje će Allah dati Svojim štićenicima jesu od Njega, oni nikad neće prestajati.

(55) Ovako će na Danu konačnog polaganja računa biti dočekani vjernici, a dotle one koji su prelazili granice, pa bili nevjernici i činili grijeha čeka grozno povraće i neopisivo težak položaj na Danu sudnjem.

(56) Njih će Silni Allah, Znalac svih tajni, kazniti u paklenoj vatri koja će ih pržiti iznad i ispod njih. Grozne li postelje u džehennemskoj vatri za one koji na dunjaluku bijahu poročni!

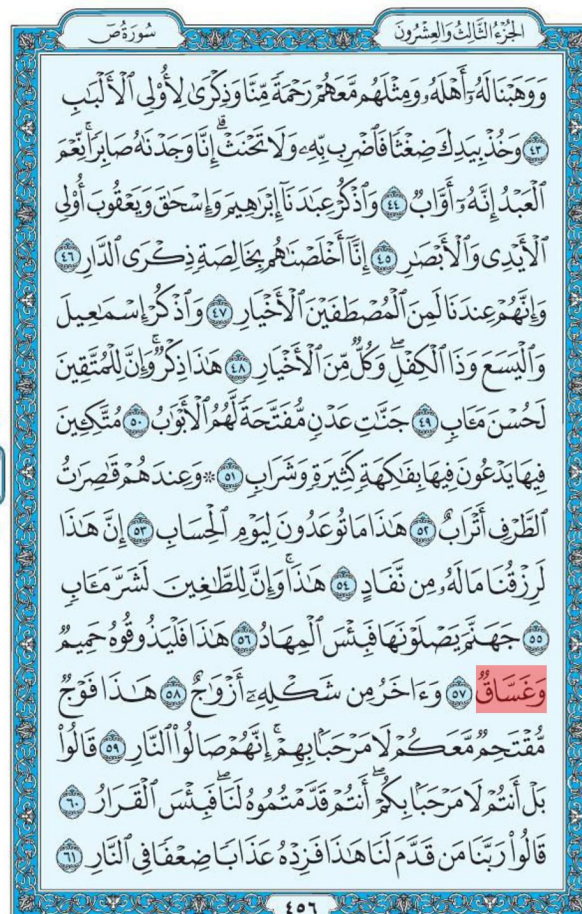
(57) Evo, ovu groznu, bolnu patnju kušat će grijешnici i bezbožnici. Bit će kažnjeni i tako što će, protiv svoje volje, biti napajani kipućom vodom (koja je dostigla krajnji stepen vreline) i **smrdljivom, iznad svega odvratnom kapljevnom, tj. gnojem** koji će curiti iz tijela džehenemlija. Tim pićem neće žeđ ugasiti.

(58) Grijешnici će u paklenoj vatri biti kažnjavani i drugim mukama sličnim ovim koje su spomenute. Naime, bit će izloženi mnogostrukim kaznama i teškoćama.

(59) Kad se grijешnici budu tiskali na vratima Džehennema, svaka će skupina grditi onu drugu, **pa će grijешnici govoriti jedni drugima:** "Ova će gomila džehenemlija ući u paklenu vatru tiskajući se s vama!" Na to će ovi odgovoriti: "Nisu dobrodošli i ne bilo im prostrano i ni ugodno boravište njihovo! Oni će, kao i mi, gorjeti u paklenoj vatri i kušat će njezinu vrelinu."

(60) Podanici će svojim glavešinama, **reći:** "Vi niste dobrodošli, niti imate ikakve vrijednosti! Vi ste bili uzrok da skrenemo s Prave staze. A grozno je džehenem boravište i grozno je povraće!" I jedni i drugi bit će stanovnici džehennema.

(61) Podanici će reći: "Gospodaru naš, udvostruči patnju u paklenoj vatri onima koji su bili uzrok da skrenemo s puta istine i da se otuđimo!"

(62) Glavešine zulumčari također će

kazati: "Zašto u džehennemskoj vatri ne vidimo ljude koje smo na dunjaluku smatrali poročnima, onima koji zaslužuju kaznu?"

(63) "Jesmo li to grijehili kad smo ih ismijavali i nipodaštavali? Ili smo pak, ismijavajući ih, bili u pravu, pa su oni s nama u paklenoj vatri, ali ih još nismo vidjeli, te su nam se sasvim iz vida izgubili?", reći će.

(64) I znajte da će se raspravljanje među stanovnicima Džehennema, o kojem se ovdje govori, dogoditi.

(65) Vjerovjesniče, **obradi se**

bezbožnicima: "Ja sam vama poslat da vas opomenem i upozorim na bolnu patnju jer ne vjerujete i poričete poslanike! A nema istinskog božanstva osim Allaha, Jednog Jedinog, Koji nema saučesnika! Allah je jedinstven u pogledu Svog Bića, imenā, svojstava... On je svemoćan, niko Mu se ne može suprotstaviti. I zato se samo Njemu treba klanjati."

(66) I dodaj: "On je stvoritelj nebesa i Zemlje i onog što je između njih. On je silan u Svojoj vlasti, i niko Ga ne može nadvladati. On mnogo prašta onima koji se pokaju."

(67) Allahov Poslaniče, **reci višebošcima: "U časnom Kur'anu, veličanstvenoj knjizi, nalaze se velike vijesti."**

(68) "A vi, o nevjernici, glave okrećete i otuđujete se od časnog Kur'ana ne postupajući prema njegovim ajetima", reci im.

(69) "Ja nisam ništa znao o razgovoru melekā o stvaranju Adema, ali me je Allah, džellešanuhu, o tome obavijestio u veličanstvenom Kur'anu", kaži Poslaniče milosti.

(70) "Sveznajući Allah upoznao me je posredstvom objave sa nekim nepoznatim događajima, zbog toga što sam poslat da upozorim na Božiju kaznu."

(71) Spomeni dan kad se Plemeniti Allah obratio melekima: "Stvorit ću Adema od ilovače..."

(72) "I kad stvorim njegove udove i savršen mu oblik i izgled dadnem pa zatim u njega dušu udahnem te on oživi, vi mu, o meleki, učinite sedždu!"

(73) I meleki su se, bez izuzetka, poklonili Ademu, izvršavajući Allahovu zapovijest da time ukažu počast čovjeku.

(74) Ali je Iblis odbio učiniti sedždu, iz zavisti, oholosti i inata. Zbog toga je postao nevjernik.

(75) Gospodar je upitao Iblisa: "Zbog čega se nisi poklonio Ademu, kojeg sam, iz počasti prema njemu, dvjema rukama Svojim stvorio? Jesi li se to uzoholio nad Ademom ili se pak oholiš kad su posrijedi Moje zapovijesti?"

(76) Na to Iblis odgovori: "Nisam učinio sedždu Ademu zato što sam bolji od njega, materija od koje sam stvoren plemenita je, za razliku od materije od koje je Adem stvoren. Mene si, Allahu, od vatre, a Adema od ilovače stvorio; vatra je bolja i korisnija od zemlje."

(77) "Izlazi iz Dženneta, nikad se više u njega nećeš vratiti, proklet si i lišen Moje milosti", reče Iblisu Allah, džellešanuhu.

(78) "Moje će te prokletstvo do Dana ustanuća pratiti, nikad ga se nećeš moći osloboditi."

(79) Iblis se obratio Silnom Allahu: "Gospodaru moj, nemoj me usmrtiti, već mi daj vremena do Dana ustanuća!"

(80) "Dajem ti vremena", Allah reče.

(81) Allah, džellešanuhu, obećao je Iblisu da će ga ostaviti u životu do određenog vremena, kad će biti uništen.

(82) Iblis reče: "Kunem se dostojanstvom Tvojim i veličinom Tvojom da ću zacijelo sve ljude odvrćati od poslušnosti Tebi i da ću ih navoditi na stranputicu!"

(83) "Ali, neću moći odvesti u zabludu", dodao je prokletnik, "one Tvoje robove koje uputiš na Pravu stazu, pa Ti budu poslušni, i koje sačuvaš te ih uzmeš u okrilje Svoje milosti i pažnje!"

(84) Plemeniti Allah reče: "Ja, evo, istinu govorim, i Moje riječi su istina, jer samo istinu Ja govorim!"

(85) Svemoguću Allah obećao je da će napuniti Džehennem Iblisom i svima onima koji ga u nevjerstvu budu slijedili.

(86) Obrati se, Vjerovjesniku, **mekanskim mnogobošcima**: "Ne tražim ja od vas nagradu niti kakvu nadoknadu za dostavljanje poslanice i savjetovanje! I nisam izvještačen, pa ne pokušavam učiniti više od onog što mi je naređeno."

(87) "Ovaj veličanstveni Kur'an nije ništa drugo osim opomena i upozorenje ljudima i džinima."

(88) Sigurno ćete saznati istinitost i ispravnost ovog Kur'ana, i to ubrzo, onda kad budete umirali.

39 - Sura ez-Zumer

(1) Časni Kur'an Allahova je objava i ničija drugo. Allah je apsolutni Gospodar; i sve stvara, svime upravlja i sve propisuje u skladu sa Svojom apsolutnom mudrošću.

(2) Allah tebi, Vjerovjesniku, objavljuje ovaj Kur'an, s istinom i pravdom, pa samo Allaha, džellešanuhu, jedinog Boga, obožavaj i iskreno Mu robuj, nikog Mu nemoj smatrati ravnim!

(3) Obaveza je iskreno obožavati samo Svevišnjeg Allaha, pritom Mu nikog ne pripisujući kao saučesnika. Oni koji pored Svemogućeg Allaha obožavaju lažna božanstva i uzimaju njih za zaštitnike, a ne dragog Allaha, govore da obožavaju isključivo zato da se ovi zauzmu za njih kod Allaha i da ih Njemu približe, a ne zato što smatraju da ta božanstva imaju neku moć bez Allahove dozvole, ili da oni upravljaju nečime u svemiru. Plemeniti Allah presudit će između vjernika i bezbožnika u pogledu toga kome treba robovati. K tome, znajte da Sveznajući Allah neće ukazati na Pravu stazu niti će usrećiti onog ko laže pripisujući Mu saučesnika, niti će uputiti onog ko je nezahvalan na Božijim blagodatima.

(4) Da je Allah, džellešanuhu, htio imati sina, odabrao bi za dijete nekog od Svojih stvorenja – neka je slavljen i hvaljen Allah, nemoguće je da On ima dijete. On je jedinstven glede Bića, svojstava i djela. U tome On nema saučesnika. On je potčinio sve što postoji.

(5) Allah, džellešanuhu, stvorio je nebesa i Zemlju radi velike mudrosti i s ciljem, a nije ih stvorio radi zabave, kako to vele zulumčari – uzvišen je Allah i veoma daleko od toga. Allah je Onaj Koji čini da dođe noć a nestane dan, i obrnuto. Allah je Onaj Koji je potčinio Sunce i Mjesec, učinivši da se kreću svojom precizno utvrđenom putanjom ne prelazeći je, sve do Smaka svijeta. Odista je Allah silan u Svojim vlasti, Koji kažnjava prkosne grijешnike, apsolutno Moćni. On mnogo oprašta onima koji se kaju zbog grijeha.

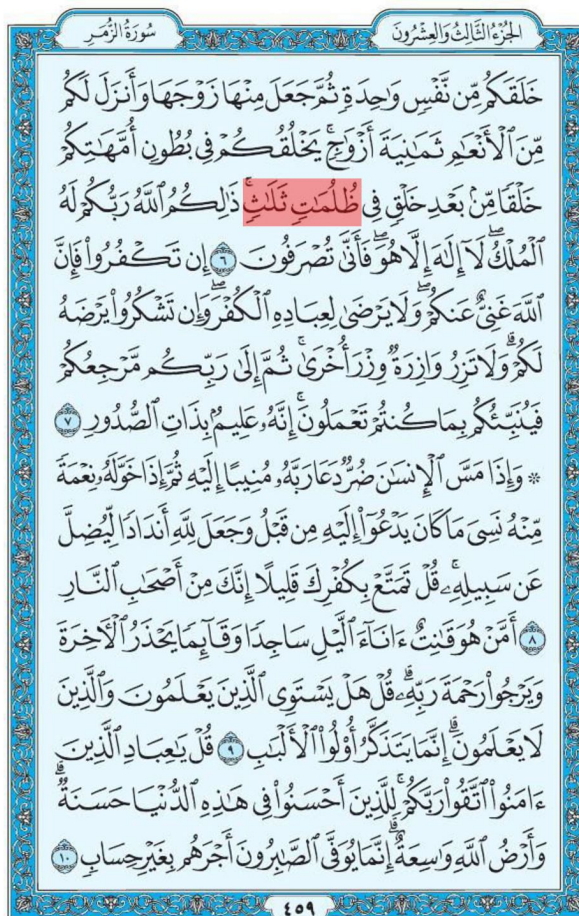
(6) O ljudi, Allah vas je stvorio od vašeg oca Adema i od njega je njegovu suprugu Havu stvorio. **On je Onaj Koji vam je od sljedećih vrsta mužjaka i ženku stvorio:** deve, krave, ovce i koze. Allah je Onaj Koji vas stvara u majčinim utrobama, u različitim etapama, **i to u trima tminama: u tmuni stomaka, tmuni maternice i tmuni košuljice.** Eto tako Allah, Jedan Jedini, stvara, nema istinskog božanstva osim Njega, isključivo On polaže pravo da Mu se robuje. Ako znate sve to, kuda se onda odmećete klanjajući se lažnim božanstvima koja ne mogu baš ništa stvoriti i koja su stvorena!?

(7) Ljudi, ukoliko poreknete Allahovo postojanje, Allah je neovisan, nema nikakve štete od vašeg nevjerstva, nego vi štetu od toga imate! Allah, džellešanuhu, nije zadovoljan da ljudi budu nevjernici, niti im naređuje da to budu, utoliko prije jer On ne zapovijeda činjenje onog što ne valja. A zadovoljan je da Mu budu zahvalni na blagodatima, i nagradit će ih. Znajte da niko neće odgovarati za grijehе drugog čovjeka, nego će svako odgovarati za ono što je lično on učinio. Vi ćete se naposljetku, o ljudi, vratiti Uzvišenom Allahu radi polaganja računa, na Dan ustanuća, pa će vas On izvijestiti o vašim djelima i dati vam ono što ste zaslužili. Svevišnji je Allah savršeno upućen u sve tajne, zna šta ljudi kriju i šta potajno planiraju. Allahu ništa nije skriveno.

(8) Nevjernik je takav da se vrati i ponizno obraća Svemogućem Allahu kad ga Gospodar dovede pred kakvu kušnju, učini ga bolesnim ili siromašnim, odnosno kad ga dovede u kakvu situaciju koja strah izaziva, kao npr. u životnu opasnost. No, nakon što mu Allah usliša molbu i otkloni kušnju i brigu, ukazavši mu Svoju dobrotu, isti taj čovjek zaboravlja Allahovo dobročinstvo, pripisuje Allahu druge ravnim, da bi odvodio druge ljude u zabludu i udaljio ih od Allahova puta. Reci, Vjerovjesniče, oholom inadžiji, **poricatelju:** "Uživaj na ovom prolaznom svijetu u nevjerovanju, bit ćeš, nesumnjivo, stanovnik u Džehennemu i u njemu ćeš vječno ostati!"

(9) I, je li nevjernik, koji Allahu robuje samo u poteškoći, a u blagostanju Ga poriče, bolji od poniznog i Bogu poslušnog vjernika koji provodi noćne sate u namazu, učenju Kur'ana, zikru, namazu, objedinjujući strah od kazne na Danu sudnjem i nadu u Božiju milost?! Reci, **Poslaniče islama:** "Jesu li isti oni koji znaju čime ih Allah obavezuje, jer su spoznali Boga, i oni koji o tome ništa ne znaju? Nisu isti! A razliku između ove dvije kategorije ljudi mogu uočiti samo oni čija urođena priroda nije iskvarena."

(10) Božiji Poslaniče, **obradi se onima koji vjeruju u Mene i poslanike Moje:** "Čuvajte se Božije kazne izvršavajući vjerske naredbe, a sustežući se od vjerskih zabrana! One koji budu činili dobra djela na dunjaluku nagradit ćemo time što ćemo im pružiti pomoć, dati zdravlje i imetak, a na Ahiretu bit će u Džennetu uvedeni. Zemlja je prostrana onima koji žele obožavati lijepog Allaha, pa neka se isele u drugu zemlju ako u određenoj zemlji ne mogu ispoljavati obilježja vjere. Allah će, džellešanuhu, samo strpljivima na Danu sudnjem dati nagradu bez obračuna, jer će golema i neizbrojiva biti."

(11) Vjerovjesniče, **obradi se ljudima**: "Meni i mojim sljedbenicima Svevišnji Allah naređuje da samo Njega obožavamo nikog Mu ne pripisujući kao saučesnika."

(12) "Svevišnji Allah naređuje mi da budem prvi od ovog umeta koji će se povinovati Njemu."

(13) Također reci, **Božiji Poslaniče**: "Bojim se da ću, budem li neposlušan Gospodaru svjetova, biti kažnjen na Danu sudnjem, čije će strahote biti neopisivo teške."

(14) I dodaj: "Ja robujem samo Svemogućem Allahu, svom Gospodaru, Jednom Jedinom! Njemu robujem nikog Mu ne pridružujući u ibadetu."

(15) I reci: "A vi, o nevjernici, robujte kojim god hoćete kipovima i idolima!" Ove riječi u vezi s mnogobošcima jesu svojevrсна prijetnja. Allahov Poslaniče, **reci krivovjernima**: "Stradalnici su oni koji na Dan strašnog polaganja računa upropaste sebe i svoje porodice, jer su ih odveli s Prave staze i tako bili uzrok da ne uđu u džennet, odnosno da budu bačeni u Vatru sa njima. Zaista je to pravo stradanje, bez ikakve sumnje."

(16) U džehennemskoj će vatri iznad bezbožnika biti naslage vatre, vreline i dima koje će ih pokrivati, a i ispod njih bit će naslage vreline, vatre i dima. Allah, džellešanu, podsjeća na ovu tešku patnju zato da bi Ga se ljudi bojali čineći dobra djela, a sustežući se od poroka.

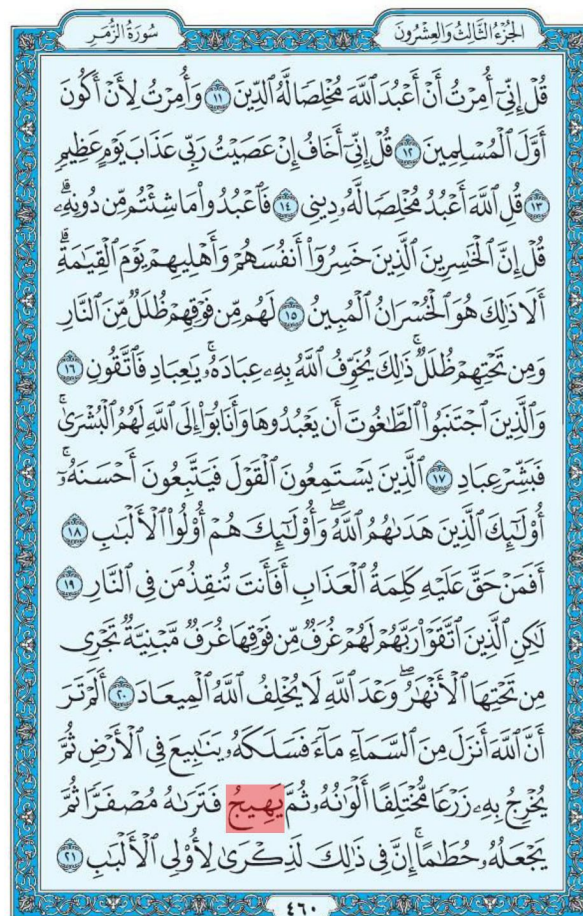
(17) Onima koji izbjegavaju obožavanje idola i svega drugog čemu ljudi robuju mimo Allahu te koji se kaju – pripada radovijest prilikom smrti da će ući u Džennet, kao i to da će biti spašeni u kaburu i na Sudnjem danu. Poslaniče milosti, obraduj time dobre Božije robove!

(18) A to su oni koji slušajući riječi umiju napraviti razliku između lijepog i ružnog, te slijede ono najljepše, jer je korisno. Eto, njih je Allah uputio na Pravu stazu i njih je potaknuo na činjenje najrazboritijih djela, te ih je učvrstio. Oni su odista uviđavni, oni svoju prirodu nisu iskarili.

(19) Jesi li, Božiji Poslaniče, kadar uputiti onog kome je Sveznajući Allah predodredio da će biti kažnjen jer, svojom voljom, odstupa od Prave staze i upada u nevjerstvo? Ili, jesi li u stanju takvog čovjeka spasiti od kazne u džehennemskoj vatri? Ti to nisi kadar.

(20) A bogobojazne, čestite vjernike, koji su činili dobra djela i sustežali se od činjenja grijeha čekaju u Džennetu visoke odaje, jedne iznad drugih sagrađene; a ispod džennetskog drveća i dvoraca rijeke protječu. To je Allahovo obećanje dobrim ljudima, koje će On neizbježno ispuniti jer ne krši Svoja obećanja.

(21) Zar ne vidiš da Svemoguću Allah spušta iz oblaka blagoslovljenu kišu koja zatim ulazi u pukotine zemlje i od koje nastaju, Allahovom voljom, veliki izvori i rijeke. A zatim pomoću iste te kiše Allah, džellešanu, daje da raste bilje raznovrsnih boja i različitih karakteristika, koje se, nakon zelenila i života, **osuši** pa požuti i na koncu se skrši. U tim je Allahovim stvorenjima velika pouka onima koji imaju pameti i koji razmišljaju o Božijem davanju.

(22) Zar su isti zabludjeli nesretnik čije je srce okorjelo, te ne spominje Allaha, i onaj čija je prsa Allah, džellešanuhu, učinio prostranim za prihvatanje islama, pa je spoznao istinu i slijedi je? Njih dvojica nikad neće biti isti. Upućene čeka spas, a one čije je srce okorjelo čeka propast. Ovi potonji u jasnoj su zabludi.

(23) Svevišnji Allah objavljuje Resulullahu, sallallahu alejhi ve sellem, blagoslovljenu knjigu Kur'an čije su riječi najljepše. Časni Kur'an je knjiga čiji su ajeti **slični jedni drugima u savršenstvu, i dosljednosti, i neoprečnosti**. U njemu se na različite načine govori o prijašnjim narodima i propisima, obećanju i prijetnji, o osobinama onih koji istinu slijede te onih koji u laž vjeruju. Bogobožne jeza podilazi kad slušaju kur'anske ajete, jer strahuju od kazne na koju oni upozoravaju, a zatim se njihove kože i srca smiruju kad čuju radosne vijesti, ajete o milosti i poticaj na činjenje dobrih djela. I upravo to što vjernici osjete čitajući veličanstveni Kur'an jest Allahova dobrota spram njih, i uputa koju im je dao; a Allah na Pravu stazu upućuje koga On hoće. Valja vam znati da niko neće uputiti onog koga Sveznajući Allah odvede u zabludu!

(24) Zar je isti onaj koji će na Dan ustanuća biti bačen u paklenu vatru na svoje lice, sa svezanim rukama iza leđa pa će se, jer je bio poricatelj, od vatre moći braniti samo licem, i onaj kojim će Plemeniti Allah biti zadovoljan te ga, kao vjernika čestita, uvesti u Džennet? Nisu njih dvojica isti, niti mogu biti. Nevjernicima, koji su sami sebi nanijeli nepravdu čineći širk i grijehe, **bit će rečeno na Velikom danu**: "Trpite posljedice hrđavih djela koja ste činili na dunjaluku! Ovo ste zaslužili."

(25) Kao što tvoj narod, Poslaniče, poriče, tako su poricali i prijašnji narodi, pa ih je Allah, džellešanuhu, kaznio kad su se kazni najmanje nadali, a, usto im nije naumpalo kakva će ih kazna stići, te da je neće osjetiti i da se neće stići pokajati.

(26) Svevišnji Allah dao je da nevjernički narodi osjete bolnu patnju i poniženje na ovom svijetu, a na Ahiretu ih čeka patnja u paklenoj vatri, koja će biti najstrašnija i najteža. Da nevjernici to znaju!

(27) Allah, džellešanuhu, u veličanstvenom Kur'anu, koji je objavljen Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellem, navodi nevjernicima razne primjere dobra i zla, istine i neistine, vjerovanja i nevjerovanja... ne bi li izvukli pouku i sustegnuli se od nevjerstva i poroka.

(28) Časni Kur'an je knjiga objavljena na arapskom jeziku čije su riječi jasne a značenje razumljivo, bez bilo kakvih komplikacija i začudnosti, kako bi ljudi, čitajući je, izvukli korist i bojali se Plemenitog Allaha čineći dobra djela, a sustežući se od poroka.

(29) Sveznajući Allah upoređuje mušrika sa robom koji je u vlasti više ljudi koji se otimaju oko njega, pa je isti taj rob izbežumljen i zbunjen ne znajući koga od njih da posluša; bilo kojeg da posluša, sigurno će izazvati srdžbu onog drugog. A monoteistu, koji je uvjeren u Ahiret i staložen, Znalac svih tajni upoređuje s robom koji je u vlasti jednog čovjeka pa se trudi da mu udovolji, sav usredsređen na želje i volju jednog vlasnika. Jesu li ova dva roba u istom položaju? Nisu. Milostivom Allahu pripadaju slava i hvala. Većina ljudi to ne zna, pa Allahu pripisuje sudruga.

(30) Ti ćeš, Božiji Poslaniče, umrijeti, neumitno, a i tvoji će neprijatelji pomrijeti, bez imalo sumnje.

(31) A zatim ćete se, o ljudi, prepirati pred Znalcem svih tajni na Sudnjem danu. Tad će se saznati ko je na istini, a ko na neistini bio.

